

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Nagyobb igényességgel!

Ülésezett a központi vezetőség

Szakszervezetünk elnöksége május 27-én összehívta a központi vezetőséget, amelyen többek között megjelent Kiss Károly, a SZOT osztályvezető-helyettese, Kövesi Béla postavezérigazgató.

A központi vezetőség ülésén első napirendi pontként: „Szakszervezetünk néhány időszakos szervezési feladata” című előterjesztés szerepelt. Majd sor került az elnökség beszámolójára, a legutóbbi központi vezetőség ülése óta végzett munkáról és intézkedésekről. Ezután a szakszervezet 1965. évi gazdálkodásáról szóló jelentés volt napirenden, majd bejelentések hangzottak el.

Az elnökség beszámolóját Bíró Bódis József titkár ismertette. A bevezetőben hangsúlyozta: a szocializmus teljes felépítése idején az élet minden területén, így a szakszervezeti mozgalomban is növekszik az igény és követelmény a hatékonyabb munka iránt. Meltatta a megtett út során elért eredményeket, s azt, hogy azokat csakis széleskörű felvilágosító, tájékoztató és meggyőző munkával, a szakszervezeti munka fejlesztésével lehetett elérni. A párt által irányított politikai, gazdasági és eszmei küzdelemben a párt-, szakszervezeti-, állami határozatokban és intézkedésekben a célok mellett meg kell határozni a végrehajtás módszereit is. Eppen ezért fontos a szakszervezeti tisztviselők, a szervezett dolgozók tájékoztatása a hozott határozatokról, meggyőzésük és felkészítésük a végrehajtásra.

vábbításáról — mint a tájékoztatás egyik fontos részéről — és arról, hogy azok ismeretében fontos a végrehajtás megszervezése, segítése és ellenőrzése. Jelentős mértékben csökkentették a határozatok számát. Amíg az elnökség 1964-ben 19, addig 1965-ben csupán 14 határozatot hozott. Ilyenek voltak többek között: „A nők helyzete a postán”, „Az alapszervi választásokról”, „A létszámnormáról”, „A postai hírlapszolgálat munkafeltételei”. Jellemző, hogy e határozatok végrehajtására a központosított szakszervezetek intézkedési tervet dolgoztak ki, de — a féléves munkatervet kivéve — csak a legkritikább esetben hoztak külön határozatokat.

— A mozgalmi tevékenység javításának szükséges feltétele: a határozatok gyors lejuttatása a végrehajtás területére, az alapszervezetekig, a tagságig.

A tájékoztatásról

— A szakszervezeti mozgalomban tájékoztatáson értjük azt a tevékenységet, amellyel a szakszervezeti szervek az ország, a posta, a szakszervezeti mozgalom, az adott üzem, hivatal, vagy terület politikai, gazdasági és kulturális helyzetét, a döntéseket, és feladatokat a szakszervezeti aktivisták útján a szervezett dolgozók tudomására adják. Rendszeresen informálnak a nemzetközi helyzetről, a nemzetközi szakszervezeti mozgalom harcainak eredményeiről, feladatairól is — hangoztatta a beszámoló. — A tájékoztatás fontos politikai követelmény. A tájékoztató a szervezett dolgozók demokratikus jogainak egyike, a tájékoztatás pedig a vezetőszervek kötelessége.

A határozatokról

Az utóbbi időben hatékonyabb a tájékoztatás a központból a központosított és a tisztviselők felé. Viszont, sokszor hosszú időbe telik, amíg a tájékoztatás eljut a szervezett dolgozókhoz, ezért sokat veszít tartalmából s nem egy esetben eltorzul. A központosítottaknak — a budapesti bizottságnak és a megyebizottságoknak, az alapszervezetek tisztviselőinek — a meglévő fogyatékok megvitatására az eddigieknél többet kell tenniük. Szólt a beszámoló

arról, hogy az alulról jövő információ — annak ellenére, hogy az utóbbi időben sok jelentős-küldést megküldtünk — megfelelő. Az elnökség, a központi vezetőség tájékoztató szakszervezeti mozgalom helyzetéről, a postás dolgozókat foglalkoztató legfontosabb kérdésekről.

Lényeges, hogy a felvetődött kérdésekre időben válaszoljunk. Szólt a határozatok to-

ellenőrzésére. Az alapszervek serítéséből nagyobb mértékben vegyék ki részüket a szakszervezeti közép- és felső szervek választott tagjai és a különböző szinten dolgozó vezetők is. Elismerte, hogy a szakszervezet eredményesen foglalkozik a termelési tanácskozások szervezésével, de figyelmeztet arra, hogy az egyéb szakszervezeti rendezvények előkészítésével az eddigieknél többet kell törődni.

Sok még az értekezlet!

Az értekezletekről szólva megállapította: a feladatok ismertetésében, a végrehajtásban tevékenykedők eligazításában igen fontos szerepet töltenek be. Hangsúlyozta: még mindig több az értekezlet, mint amennyire szükség van. Utalt a SZOT elnökség idevonatkozó határozatára. Az értekezletek tartalmukban, sokhelyütt javításra szorulnak. Megállapította:

sok tisztviselő a szükségesnél jóval több időt tölt munkaidejéből értekezleteken. Utalt a megyei és alapszervi titkárokra. Az igazgatóságok által negyedévenként tartott értekezleteket — amelyekben az szb-titkárok is részt vesznek — soknak tartotta.

Viszont rendszertelenek az összbizalmi és a szakszervezeti csoportértekezletek. Így — éppen a tájékoztatatlanság miatt — a bizalmiak munkája a legtöbb esetben leszűkül a tagdíjbeszedési, segélyezési és üdültetési feladatokra. A dol-

(Folytatás a 2. oldalon.)

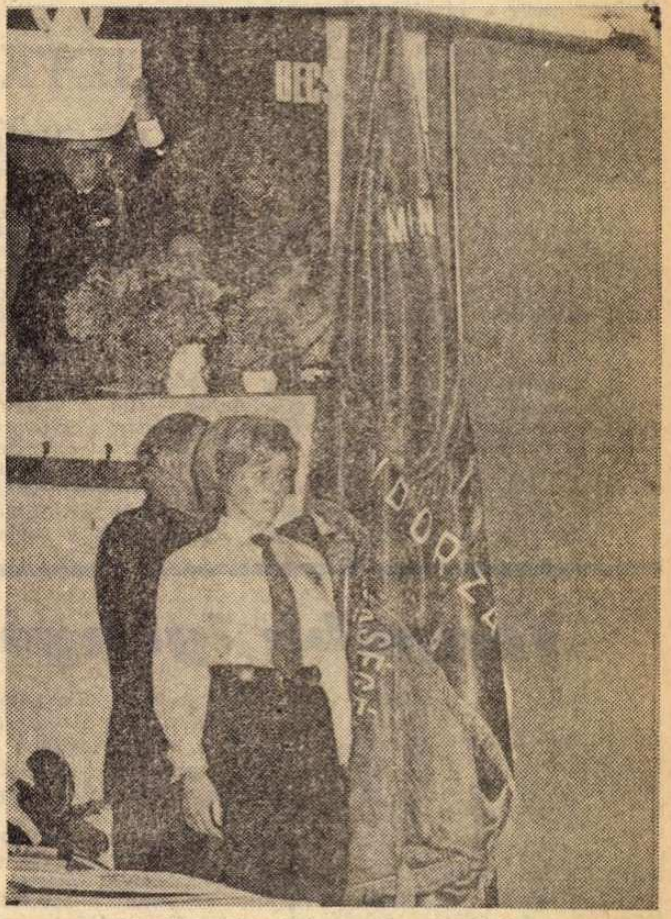
ÜNNEPELTEK KÖZÖTT

Piros színű áprilisi újságunk első oldalán köszöntöttük az élenjáró postaszervek dolgozóit. Köszöntöttük őket, mert a jók közül ők a legjobbak. Olyan munkaadományokat produkáltak, hogy méltán és megérdemelten vették át az MT és a SZOT vándorzászlóit, az élüzem kitüntetésekét. A posta és szakszervezetünk vezetői az ünnepségeken méltató szavak kíséretében gratuláltak. De gratuláltak dísztáviratokkal azok a postaszervek is, ahol ugyan nem kaptak magas kitüntetések, de úgy érezték, hogy azok az egész postát, az ott dolgozókat érintik.

MISKOLCRA HOZTÁK EL...

Igyekszem a 70-es postahivatal ünnepségére, de a véletlen úgy akarja, hogy ne érjek oda kezdésre. Színpompás forgalmi akadályba ütközöm, május 1-re készül a fiatalok serege. Zászlókat lengetnek ritmikus mozgással minden féle színű ruhákba öltözött lányok és fiúk, s valami belül azt súgja: ez már hozzá tartozik ahhoz az ünnepséghez, ahová igyekszem. Amint belépek a finom ízléssel, mérték-tartással feldíszített ünnepi terembe, a látvány egyenes folytatása annak a képnek, amelyet gyöngéden ültetett el bennem Május 1. integető varázsa. A virágokkal rendezett asztalnál ott ül Horn Dezső, a közlekedés és postaügyi miniszter első helyettese, Buza Mártonné dr. postavezérigazgató-helyettes és mások. Az arcom, tekintetek egyetlen irányba fordulnak: Dr. Zsuffa Szabolcs a SZOT elnöksége nevében köszönti ünnepi beszédében a 70-es postahivatal dolgozóit, akik nehéz körülményeik ellenére nyerték el az MT és SZOT vörös vándorzászlóját. Majd Horn Dezső emelkedik szólásra, hogy zúgó taps közepette átadja a vándorzászlót Balatoni Istvánnak, a hivatal vezetőjének. Tömör, méltató beszédében helyet talál annak is, hogy üdvözlje a miskolci Postaigazgatóság dolgozóit, akik az idén Elüzem címet nyerték el, s küldöttségileg hozták el a még náluk is sikeresebb eredményeket elért budapesti kollégáiknak a vándorzászlót. Nagy tapsmal köszöntik e gesztust, a küldöttség tagjai pedig őszinte szívélyességgel tapsolják meg azokat, akik megelőzték őket.

Sorban jönnek az asztal elé a kitüntetettek, a miniszter első helyettese férfias kézfogással pecsételi meg a hét-köznapi dícsértét. A taps elhalikul, ismét felcsattan, tréfás megjegyzések, baráti közbeszólások tarkítják a formáságok sallangjaitól mentes

„Nézzétek, itt a dokument a zászlóról...”

Fotók: Sándor György

aktust, és amikor a Posta-vezérigazgatóság első kitüntetését Buza Mártonné dr. adja át Balatoni Istvánnak, dühöngő taps és boldog nevetés tölti be a termet. Egy esztendő kemény, becsületes munkája kapta meg

itt megérdemelt jutalmát, és az egyének, a szocialista brigádok kitüntetésében félreérthetetlenül benne van az egész kollektíva hatásos és áldozatos munkájáért járó elismerés.

Bródy Imre

MÁSODSZOR!

Vörös drapériával díszített elnökségi asztal, s a teremben szinte minden hely foglalt. Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese beszél. Halljuk, hogy a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság az elmúlt öt évben mennyit fejlődött. Három új főközpontot építettek, újabb három jelentősen bővítettek. Csak a tavalyi belépőt új létesítmények értéke megközelíti a 200 milliót. Majd arról szól, hogy ebben a nagy munkában kifejezésre jutott két szakma munkásainak, műszaki szakembereinek összefogása. A postások és a vasasok nemcsak együttműködtek, de a határidők előtt adták át a létesítményeket. Beszél arról, hogy a harmadik ötéves tervben a vidéki távbeszélőhálózat korszerűsítését kell megoldani. Gratulál s nem is akármilyen. A tavaly elnyert MT-SZOT vörös vándorzászlót az idén is megtartották. Jól dolgoztak!

— A SZOT és a Postások Szakszervezete elnöksége nevében fogadják ez alkalommal jókívánságainkat. Az értekezletnél nemcsak az eredeti tervek teljesítése dominált, hanem az is, hogy megvalósították a korszerű karbantartást. — hangoztatta Bíró Bódis József, szakszervezetünk titkára. — Köszönet az elért munkasikeréért mindazoknak a munkásoknak, műszaki dolgozóknak, a szocialista brigádoknak, a munkaverseny szervező szakszervezeti aktivistáknak, akik közreműködtek az elért eredményekben.

Hangsúlyozta, hogy a zászló ismételt elnyerése kötelezettséget jelent. A vezetők a jövőben még jobban segítsék a dolgozók kezdeményezéseinek kibontakozását, erre igen jó alkalom a kongresszusi munkaverseny. Ezek után nyolc brigádnak átnyújtotta az ezüstplaketteket.

Hasonlóan a gyümölcsfához

Magasztos érzés, amikor az eredményes munkát filmszerűen pergetik le a dolgozók előtt. Dr. Zsuffa Szabolcs, a Postások Szakszervezete mb. főtitkára méltatja a Budapest-Vidéki Postaigazgatóság érdemeit. Kiemeli, hogy a múlt évi feladatokat 101,6 százaléka teljesítették s 41 ezer munkaórát takarítottak meg. Határidő előtt egy héttel fejezték be a hálózatfejlesztési munkákat. Tavaly 141 brigádból 31 nyerte el első ízben a szocialista brigád címet. Ott ülnek a széksorokban az emberek, akik most újra átélnek a munkával teli küzdelmes perceket, órákat és a végeredményt most hallják: elnyerték az élüzem ki-

tüntetést! Nem csoda, hogy elzárkózni nem akarnak, hanem átvesszik a kiváló dolgozó kitüntetését. Így van ezzel Nagy Béláné, az igazgatóság vezetője is, amikor Horn Dezsőtől, a miniszter első helyettesétől átveszi az oklevelet. Valamit szeretne mondani, de nem megy...

Horn Dezső is beszél a munkáról, s az igazgatóságot egy olyan fiatal gyümölcsfához hasonlítja, amely eddig virágzott és most érte el gyümölcsöző korszakát. Beszél arról, hogy az igazgatóság bátran kísérletezik új dolgokkal. Ezek után kerüli sor

(Folytatás a 2. oldalon.)

SUGÁR LÁSZLÓ:

KÉZSZORÍTÁS HELYETT...

„A 70. postahivatal elnyerte a Miniszter-tanács és a SZOT vándorzászlóját.”

Minden nap reggelén ott látom őket a megállónál villamosra várva, két zubbonyban mosolygó, piros arccal vállukon feszül duzzadt posta-táska. Nagy utat járó lábuk frissen lépdel; viszik a hírt a hívóvilágnak, bura örömet, csüggedésre reményt... De bármint is, rájuk mindenütt várnak. Ha lemerém megtett utuknak hosszát tudom, százszor körülélné a Földet, s a sok-sok lépcsőt ha egymásra raknám, a Hold ámulna, hogy a postás csöng. Régi kürt harsan, most emlékeimben... patkó szikrázik macskaköves utcán, trár-rá!... felém repül a négy deressel egy régi kép a tegnap „delizsancán”. Majd felkapom fejem a zúgó égre, hol gépsas húz el süvöltőn — dörögve, új hang, új ember új világot épít s elnyomja már a kürt szarvát örökre. Így van ez jól; az ember meg nem állhat a tudás vágya úti, hajja egyre, s felírja győzelmét hatalmas tollal fehér levélként szálló fellegekre. Hát kézbesítések továbbra is bátran jó hírhezóként holnapok ígét, — a címzett nem lesz soha ismeretlen — az emberiség várja küldeményét: Bura örömet, csüggedésre reményt, buksra győzést, harcra békeséget... — tanult az ember a múlt iskoláján az életben felsőbb osztályba lépést. — Kézzsorítás helyett e néhány sorral köszöntöm most a postás dolgozókat, s kívánom, hogy még számos hivatalnak vigye a zászlót a győzelmes holnap!

Nekrológ helyett

Hatodszor!

POSTÁS DOLGOZÓ

VALLOMÁS

Ha jól emlékszem, április közepe volt, reggel. Elindultam körzetembe, vittem a leveleket, és néhány pénzes-utalványt. Ismerős arcok az utcán, köszöntek, köszöntek. És akkor az egyik ismerősöm megállított, elmondta egy érdekes esetet, hallgassam meg. Sokszor megállítanak, beszélünk pár szót, szeretem őket, és úgy érzem, ők is szeretnek engem. Az ismerősöm közölte: a vele szomszédos házban örökre akarnak adni egy kéthónapos gyereket, érdekes eset, mivel tudja, hogy én szakszervezeti bizalmi vagyok, bizonyára érdekel.

Ismertem a házat, az udvaron négy asszony trécselt. Kis földszinti ajtó felé mutattak. Úgy futólag ismertem a családot.

Ahogy belétem a szűk szobába, villanyfény csapott szemem, aztán kirajzolódott egy fiatalasszony körvonalai. A kéthónapos pólás fölé görnyedt, cucsiüvegéből etette. Néha megbillent a tej, és mint a kőd, rátelepedett az üveg falára.

— Jó napot! — köszöntem halkan.

Az asszonyka fel sem nézett, csak biccentett, szemébe lógó haja meglebbent. Álltam és lassan az orromba tödült a friss tejszag. Nagynehezen rászántam magam, és megmondtam, hogy a gyerek miatt jöttem. Felegyenesedett. Olyan volt, mint egy riadt, kócos veréb, a szemét kék foltok gyűrűzték körül.

— Tessék megnézni — mutatott az úgy felé. — Kéthónapos és már öt kiló... Csendes gyerek. Ha jóllakott, sosem sír... Meg okos is. Nézzé, hogy csillog a szeme.

Osszeszorult a mellem és mozdulatlanul néztem a szuszogó pólást.

— Miért akarja örökre adni?

Kezével hátralökte szemébe lógó haját.

— Nem én, a férjem.

Körülnéztem, a férfit kerestem.

— Most dolgozik — szölt halkan. — De nem is a férjem... Tudja, mi csak úgy összeálltunk. Külön é a feleségétől. Még nem mondták ki a válást... Attól is volt egy kisfia... Örökre adta. Most azt mondja, ha a másikat odaadta, ez is menjen utána.

A gyerek halkan felsírt, az enniválót követelte.

— Meg aztán részegeskedik... Elitta a gyerekkecsit árát is. Mindig ver. Nézzé a megnyújtotta a nyakát, és a kék nyomokat mutatta. — Nem lehet ezt sokáig bírni. Elhatároztam, hogy itthagom, de hát a gyerekkel hova menjek?... Albérletbe így nem fogad be senki. Az lesz a legjobb, ha örökre adom, aztán elmegyek innen és dolgozni

Illusztráció: Bakallár József

fogok. Mert nem enged ám dolgozni, hogy ne hagyassam itt, hogy tőle függjek és alázkodjak meg neki, mert ő keresi a pénzt.

Elbűcsűztam. Szorította a kezem és halkan mondta:

— Fogadja örökre. Meglátja, nem bánja meg. Okos gyerekek... Meg már öt kiló... De ha a férjemmel is akar beszélni, várja meg, mindjárt hazajön, ő is a postánál dolgozik.

Igen, ott dolgozik, ahol én! Kijordultam az ajtón. Az udvaron még ott állt a négy asszony. Ahogy mentem zavaros gondolataimmal, az egyik felém szölt:

— Gondolja meg, vegye magához... Ezek sosem fogják visszavetelni... Olyan a szívük.

Míntha magamra szedtem volna az asszonyka gondjait, olyan nehéz volt a vállam. Keserű lett a cigarettafüst a számban és káromkodtam. Szívtam a férfit, aki ilyesmire képes.

Másnap délután felkerestem a férfit munkahelyén.

— Maga akarja örökre adni a gyereket? — kérdeztem.

— Én — mondta és össze-húzta a szemöldökét.

— Igen! — válaszolta, de ez nem tartozik ide.

— De, ide tartozik! — mondtam. — Miért csinálja ezt az asszonnyal meg a gyerekekkel? Mennyit keres?

— Ezerhatszáz... —

— A gyerekeknek nemcsak életet kell adni.

— Az én dolgom!

Vágott a tekintete, megfordult és köszönés nélkül othagyott.

Elégedett lettem, erélyes voltam, még kétszer-háromszor rápirított és meggondolja magát — okoskodtam.

Késő délután az utcákon láttam. Az italbolt felé tartott. Utána mentem. Kóros sör mellett ült és kezével az asztal sarkát ütögette.

Fel sem nézett. A hátát mutatta. Tehetetlenül álltam. Szóltam. Nem felelt. Úgy vett, mint a levegőt.

Amikor visszattem a szakszervezeti irodába a titkárhoz, éreztem, hogy egyre nyugtalanabb vagyok. Egy más után szívtam a cigarettákat, úgy esetlenül kapartam bele egy ember életébe.

Három órákor összehívták a szakszervezeti bizottság tagjait. Hang nélkül, figyelő tekintettel hallgatták a történetet, aztán okos javaslatot tettek: a férfi részére utaljunk ki segélyt, a pénzből vegyünk gyerekkocsit és küldjük ki a lakásra.

— Majd meglátjuk, mit tesz ezután —, mondta az szbittkár.

A javaslatot elfogadtuk.

Két napig nem történt semmi.

Szombaton reggel a férfi csendesesen jött.

— Megkaptam a kocsit — mondta.

— Jól van, üljön le! — mondtam a férfinak s ő lassan megfogta a székek támláját, közel húzta az asztalhoz és elhelyezkedett. Nem tudom miért, de egyszerre nagyon nyugodt lettem. Úgy éreztem, mintha a fiam, vagy valamilyen barátom ülne mellettem.

Úgy éreztem, hogy ezt a férfit már nagyon régóta ismerem.

Alumínium dózniból cigarettával kínál. Tüzet adtam. Mig szívtam a füstöt, szinte magamnak mondtam:

— Higgye el, jót akarok... —

Az orrán engedte a füstöt és kinézett az ablakon, mintha nagyon messzire nézne.

— Elhiszem — mondta.

A történetet nekünk kell befejezni. De jó érzés, hogy mint szakszervezeti bizalmi tettem valamit egy emberért. Azt hiszem, ez is feladatunk.

HÁROM EGYFELVONÁSOSRÓL

Ismét sajátos produkcióval várja a közönséget a Thália Színház. Legutóbbi bemutatója a fiatal, de világszerte máris ismert nevű lengyel író, Slawomir Mrozek három egyfelvonásos volt.

— Engem bizony nehezen nevetett meg egy színdarab, ilyen szempontból nem vagyok „hálás közönség” — mondja dr. Badó Miklósné, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság számviteli osztályának dolgozója. — A Bábajos éj-en azonban szívból kacagtam. No, nemcsak azért, mert az író jól odavág a férfinek — bár az is jólesett. Hanem, ahogyan az a két kiküldetésben levő kartárs megérkezik a vidéki szállodába, és elkezdődik a kölcsönös udvariaskodással leplezett harcuk a jobbik ágyért — ez már maga telitalálat! Nagy Attila és Szabó Gyula egyébként remekül komédiázik a szerepekben. Hát még, amikor színre lép meglevenedett álmuk, maguk előtt is titkolt vágyaik megtestesítője, a Jelen — vagy minek is nevezem... Polónyi Gyöngyinek a szerepe csak pár szó, de mozgása, játéka kitűnő.

— A másik két darab? Hát ezeken bizony nincs mit nevetni. Komikusak ugyan, de emellett hátborzongatók. A Nyílt tengeren-ben furcsa kérdés vetődik fel: három hajótörött van a tutajon, élelem nincs, melyiküket egyék meg? En már az elején sejtettem, hogy a Kicsi lesz majd a pecsenye, akit Buss Gyula alakít; ellene szövetség kezdik ugyanis kezdetül fogva az erőszakos, akit Buss Gyula játszik és a gyáva, szolgálékú, vagyis Somogyvári Rudolf.

— Még egy-két szót a harmadik darabról, a Károly címről. Azt hiszem, helyesen ismertem fel, kikre, milyen politikai irányzat képviselőire céloz az író és a rendező, a jelmeztervező. A bolond és a „Károly”-okat mindenképpen kiirtani akaró Nagyapa — Somogyvári Rudolf —, a zöld vadászubbonyban szerintem Hindenburgra vagy esetleg Ferenc Józsefere utal. Az unoka — Mécs Károly — maszkja azonban már félreérthetetlen. Akadnak még ma is efféle Hitler-fiókák. Külön élmény a szemorvos, Inke László. Először nagy hangon az emberi méltóságról szaval, aztán amikor maga is fenyegetve érzi magát, a sarokba szorítva, ártatlanokat ad fel, csak hogy maga megmeneküljön.

— Mindezzel egyetértek — veszi át a szót Galántai Imre, az Országos Mikrohullámú Központ technikus —, de én arról is beszélnék, milyen szerencsés az író választott műfaja. Ilyen komoly, de gro-

teszk módon kifejezett gondolatok közlésére szerintem legalkalmasabb az egyfelvonásos. Nemcsak a Bábajos éj két pitiáner alakjának felsülése gondolok itt. Arra is, hogyan mond csöddet a szabad választás elve a Nyílt tenger című darab szavazási jelenetében, hogyan lepleződik le a magasstos frázisokat szajkózó, az erősebb láttán hamar „becsinaló” nyárspolgár a Károly-ban.

— Itt találkozunk a gondolataink! — teszi le a ga-

rást beszélgetésünk harmadik résztvevője, Gál Katalin, a Posta Csekkelszámoló Hivatal forgalmi osztályának fiatal havidíjasa. — Megmondom, bár nem szeretném, ha ezért részrehajlóknak tartanának: a Thália Színháznak jóformán minden darabját megnéztem. Mrozek szocialista ország írójaként a mi korunkhoz szól, minket kényszerít gondolkodásra. Tanít arra, hogy gyűlöljük az erőszakot, vessük meg a gyáva meghunyászkodást, a képmutatást.

G. Szabó László

FÜGEFALEVÉL

Végre egy kitűnő magyar filmszatíra; szokimondó, szórakoztató és mindvégig mulatságos meseszövése, s ami a legimponálóbb: mai életünk egyik sokat emlegetett tünetét, a szolgálatteljesítést, a talpnyalást veszi célba, s mindjárt hozzátelhetjük: telibe találja.

Egy kisváros, Halmaz vasútállomásán kezdődik a történet és lüktető sodrással halad a főtéri szoboravatáson keresztül, a félreértésekből fakadó helyzeteken és bonyodalmakon át végig a filmen. Am mindez csak lehetőséget ad a film alkotóinak arra, hogy a gúny, a leleplezés fegyverével támadják az életünkben még oly sok helyütt fellelhető elutelen hajbókolást, a képmutatást és köpönyegforgatást.

A történet újságíró-hőse aláírás nélküli cikkében ékes-szóló frázisokkal kel ki a főtéri szobor, a Fuvoldzó fiú meztelensége ellen, a „burzsoá pornográfia” erkölcs- és izléstörő hatását ostromozva, majd másnap a parkban, az ifjúság előtt ugyanilyen ékesszólással veszi védelmébe a szobrot. Pattantyús főszereplő, aki isten tudja, miképpen jutott erre a posztura, mert az értelemnek még halvány nyomait is nélkülözi, a meggyőztől érkezett Géruusz elvtárs humoros megjegyzését éppen ezért félreértve, hajbókoló szándéktól fűtve lohol a téma után, hogy elnyerje a felsőbbrendű elismerést és a szobor körül folyó harcban. Máriássy Félix sok-sok ötlettel, friss lendülettel bontja ki filmszatírájában e karrier-bódulatban össze-vissza csapkodó figurák jellemét, pontosabban jellemtelenségét, pillanatnyi sikereik mögött is éreztetve elkerülhetetlen alkonyuk bekövetkezését.

A nagyüzemi operatőr, Hegyi Barnabás, utolsó munkája csak megerősíti azt a meggyőződést, hogy egy legmagasabb színvonalon álló művészt ragadott el a korai halál.

A film szereplői, elsősorban a Pattantyús alakító Besse-nyei Ferenc és Máriássy felfedeztetje, a fiatal, rendkívül sokszínű Sinkó László, aki az ifjú újságírót formálja meg, kitűnő színészi teljesítményt nyújtanak.

V. I.

Ünnepi könyvhét

Május 28-án a Liszt Ferenc téri könyvsátornál, Ady Endre szobra előtt nyílt meg az idei ünnepi könyvhét. A fővárosban mintegy 100 könyvsátor lesz, több vidéki városban könyvtárakat nyitnak, írók és költők utaznak az ország különböző tájaira, hogy találkozzanak olvasóikkal.

Immár megszokott, természetes jelenség nálunk a könyvhét ez az ünnepi mozgalma. Százazrek és milliók rendszeres kenyeré ma már a könyv. S amikor ezt mondjuk, nem túlozunk, s nem frázist puffogatunk. Az idén a könyvhéten 63 mű jelenik meg, 800 ezer példányban.

Örömmel fogadjuk a magyar szerzők sikereiről szóló jelentéseket, hiszen kiderül, hogy 1960 óta megduplázódott a hazai szerzők új műveinek példányszáma: átlag 12 ezer példányban jelennek meg élő íróink művei. Az is külön öröm, hogy az idei ünnepi könyvhét választékának majdnem a fele élő magyar szerző műve. Mindez persze csak szám, adat, de sokkal fontosabb, ami mögöttes van: egy olvasó, a művelődés lépcsőjén felfelé haladó nép. A szellemi értékek gyarapodása, az emberformáló művészet hatása olyan erő, amelyre a jelen és a jövő épületét biztosabban alapozhatjuk. —

KINDZIERSZKY EMIL:

KALAND
A POSTAMÚZEUMBAN

FANTASZTIKUS KISREGÉNY

(12.)

— Zamenhofon kívül jártál még más holdvárosban is? — kérdeztük Bincitől.

— Nem, sőt Zamenhofot sem tudtam alaposan megnézni. Egyik utitársunk ugyanis váratlanul belázadosott, s nehogy fertőző betegséget terjesszünk a Hold ezeideig steril környezetében, azonnal a rakétaállomásra szállítottak bennünket. Egy óra múlva már útban voltunk az űrállomás felé. Giga itt átadta a helyét az egyik csillagásznak, aki biológiaiilag nem tudott alkalmazkodni a szokatlan életkörülményekhez és sürgősen fel kellett váltani. Gigától csak futólag búcsúztam el azzal, hogy néhány nap múlva utánunk jön a következő rakétajáratral és rövidesen találkozunk a Postamúzeumban. Akkor még nem sejtettem, hogy búcsúnk végleges volt: Giga soha többé nem láttam.

— Jómaga szerencsésen, de holtfáradtan érkeztem vissza a Földre, s szobámba érve, cserben lefeküdtem. Időzérekem: teljesen nyomban hagyott: arról sem tudtam számot adni magamnak, hogy mennyi ideig alhatam. Felébredésemkor delfélé járt az idő, amit nemcsak az óram, hanem a gyomrom is jelzett. A tetőteraszon, ahol a múltkor még

Giga társaságában gyönyörködtem a Hold újszerű látványában, most egyedül ebédeltem. Giga nélkül gyámoltalannak és nagyon elhagyatottnak éreztem magamat...

— Egyszóval szerelmes lettél Giga-ba — szölt közbe a Kiskoma.

— Nem tagadom — válaszolta Binci — s, az volt az elhatározásom, hogy végleg Giga-hoz kötöm a sorsomat —, ha ő is úgy akarja.

— Arra nem gondoltál — kérdeztük —, hogy voltaképpen 100 évvel idősebb voltál nála?

— Ha a 2066-os esztendő tekintjük alapnak, úgy valóban Matuzszálem korú aggasztó voltam Giga-hoz képest. Igen ám, de a közbeeső 100 évet nem éltem át, hanem egyszerűen átugrottam, s a mostani 30 esztendő korommal érkeztem meg a jövő századba. Biológiaiilag tehát éppen olyan korú voltam, mint ma, mégis egy évszázad választott el Gigától. Beidéztem szokásaimat, gondolkodásmódomat, világszemléletemet képtelen voltam máról-holnapra megváltoztatni; technikái, tudományos ismereteim siralmasan elmaradtaknak látszottak. Képzelték el, mi-

ilyen lelki konfliktusai lennének annak az embernek, aki 100 évvel ezelőtt volt 30 éves, és valami módon beleszóppent a mi világunkba. Így voltam én is, de bízam magamban, hogy Giga segítségével behozhatom a véltlenül elmúlástottakat és megtalálom a helyemet ebben a fejlettebb, a miénknél sokkal szebb világban. Gondolatban azonban gyakran visszatértem az én valódi világomba, és ha nem Giga-val voltam, csak a Postamúzeumban éreztem igazán jól magamat. Ebéd után most is odamentem, hogy alaposabban megtekintsem az eddig csak futólag látott „100 év előtti furcsaságok” című kiállítási termet.

— Először egy változatos rajzgyűjtemény kaptam meg a figyelmemet. Fejek, női aktok, házak, mértani idomok, gyermekes irka-firkák voltak láthatók. A magyarázó felirat szerint: „Őseink közül sokan efféle rajzokkal üzték el a hosszúra nyúlt értekezletek unalmát.”

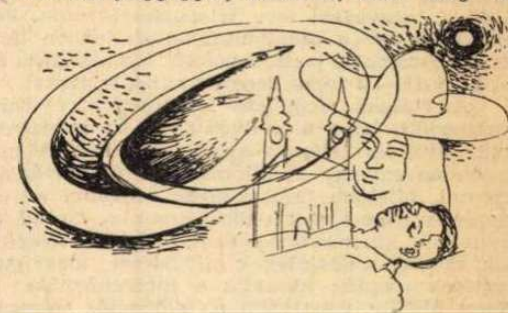
— „Bújtatott dolgozók” — olvastam a szomszédos tárló feliratát és a magyarázó szöveget: „Főleg a felsőbb postaszerveknél volt divatban egyes dolgozókat alsóbb postaszerv létszámbába beosztani, noha ezek vitathatatlanul a felsőbb postaszerv munkájában vettek részt. Az eddigi kutatások még nem tudták kideríteni ennek az érthetetlen eljárásnak az okát. Egyes kutatók a posta 100 évvel ezelőtti végrehajtott átszervezésével kapcsolatos hibákat tekintik, ez a nézet azonban még bizonyításra szorul.”

— „Vaskalap” volt a címe egy másik tárlónak. A felirat szerint: „Divatos viselet a múlt században. Azok hordták, akik lényegtelenségre pazaroltak rengeteg energiát, közben szem elől tévesztették a lényegest.”

— Egyedül akartam lenni, s átmentem a néptelen szomszédos terembe. Mint kalandom

megindulása idején, megint ott álltam a debreceni postaállomás hangulatos diorámája előtt. Eppen csak egy pillantást vetettem kedves debreceni ismerőseimre, amikor hirtelen minden elsötétült előttem... A múzeumigazgató szobájában tértem magamhoz. Fejem egy pontján sajgó fájdalmat éreztem és tisztán hallottam az igazgató hangját:

— Egy tuma zuhanásra lettünk figyelme-ssek. Valószínűleg hozzám igyekezett, de a debreceni diórámát elől megcsúszott, fejét bevarte a mellette levő vasládába. Azóta eszméletlenül fekszik, csak egy szót suttog ál-lándóan: Giga, Giga —, nem tudom, mit jelenthet. Az orvos szerint fejsérülése eléggé súlyos, de nem életveszélyes. Reméljük, hamarosan felgyógyul, nézzétek, már meg is

mozdult, a szemét rebtentgeti, de mintha könnyezne, úgy látszik, nagyon fájdalmas a sérülése.

— Igaza volt a múzeumigazgatónak — mondta Binci —, fájt nagyon a sérülésem, de nem a fejem; Giga-ra gondoltam, aki csak vízió és hallucináció volt —, de tanulságos is.

Vége

Sok még a tévirányítás

Érthető várakozás előzte meg a májusi termelési tanácskozást, a Budapest 72-es postahivatal levéltovábbító osztályán: múlt évi jó munkájukkal a Szocialista Osztályt nyerték el, s a cím megtartása számukra elsőrendű cél.

Tavaly a munkaverseny eredményes volt az osztályon, de tartalmilag ez az igyekezet 1966-ban már nem elég — hangzott a beszámolóban Rejtő László osztályvezető. — Magasabb szintre kell emelnünk mind a szakmai, mind a politikai és kulturális feltételeket. Megemlítette, hogy a közelmúltban lezajlott igazgatósági szemle jó hatással volt az osztály dolgozóira. Az irányítást vizsgálta. Ismételt lezöngélt: azon kell lenni, hogy az esti menetekkel minél több anyagot továbbítsanak. Többször le kell szólni a felvételhez is, hogy érkezett-e új anyag. Ilyenkor mindenkinek a helyén kell lennie, s helytelen, hogy egyesek rendszeresen koraesti programot terveznek és azt az időt másnap délelőtt akarják ledolgozni.

Igen jól sikerült a hűvöztető forgalom. Volt olyan nap, hogy 35 mázsa levelet gyűjtöttek be a hivatalok.

1965-ben tizenhárman jelentkeztek a „Szakma ifjú mestere” mozgalomba, köztük Legiárdi Lucianóné és Piricky Györgyné aranyérmes, Andics Gáborné és Tóth Ilona ezüstérmes, Nagy Lajosné és Arany László pedig bronzérmes nyert. Idén már tizenötven jelentkeztek, s jó lenne, ha mindvégig ki is tartanának és a vizsgákon valamennyien megjelennének.

Hiányosságként említette, hogy bár a legutóbbi időszakban 200 tévirányítással kevesebb volt, mint korábban, az 1186 tévirányítás is sok, még ezt a számot is lehet — sőt kell — csökkenteni. Felhívta a dolgozók figyelmét a takarékosagra: az elmúlt évnegyedben indokolatlanul 5 ezer forinttal emelkedett a villanyfogyasztás. Gazdaságosabban használják az áramot — és úgy, hogy a szükséges fényerő ne csökkenjen.

A levéltovábbító osztály termelési tanácskozását két részben tartották meg. Az első napon adták át Kemény Istvánné szétosztónak, a Lázárbrigád tagjának a hat esztendői brigádmunkája után öt megillető ezüstkoszorús jelvényt. A hozzászólók aktuális problémákat említhettek. Lendvári Rudolf szétosztó a bölcsőcsik számát keveselte, amelyek hiányát különösen az esti csúcsidőben érzik. Az új kiskocsik kerekének kis teherbírását is kifogásolta. Kemény Istvánné azt nehezményezte, hogy több nagy hivatalban a nyomtatványok közé leveleket is tesznek.

Veres János csoportvezető a pontos kezdés fontosságát hangsúlyozta. Kiszélt az osztálybizottság titkára az öt szocialista brigádot köszöntötte. Megemlítette: jobban kell

vigyázni a kötegjelzők cseréjére! Leibinger József szétosztó és Bereczki Antalné vonalkézelt a hiányzó kötegjelzők pótlását kérte.

A termelési tanácskozás végén az osztályvezető arra kérte dolgozóit, hogy a

te dolgozóit, hogy a teremben függő felirat: „Minőségi munkával a szocialista osztály cím megtartásáért” — a tényleges szándékot és az ott folyó munkát tükrözze. Földes Tamás

A leglényegesebb feladatokat tárgyalták...

Az Erzsébet Távbeszélő Üzem Építési Osztályának termelési tanácskozásán Vajda József üzemvezető tartotta a beszámolót. Kitért, hogy az építési osztály műszaki teljesítménye az idei I. negyedében 108,2 százalék, viszont az önköltséget 45 ezer forinttal lépték túl. Igaz ugyanakkor, hogy az alközpontok jószágfoka a tavalyinál jobb. Volt szó a IX. pártkongresszus tiszteletére tett munkafelajánlásokról. 11 brigád — amely komplex módon dolgozik — 24 pontos vállaltat tett. Eszerint a pártkongresszus hírhírlőjének határidő előtt két nappal átadják. A BNV 26 nyilvános távbeszélő-állomását a megnyitás előtt 10 nappal kiépítik.

Szerelők, műszerészek, vonalépítők álltak fel és mondták el véleményüket. Rákász Mihály szerint például kevés a javítószemélyzet, s így a

hiba elhárítása sok esetben elhúzódik. Szabó Ferenc felvetette, hogy az igazgatóság területén 500 munkanap veszett el balesetek miatt. Bíró Mózes vállaltat tett: „Tovább növeljük a jószágfokot, csökkentjük az önköltséget, a raktárban tárolt lecszerelt tárcsákat ismét használhatóvá tesszük...”

A válaszok után egy külön napirendi pont: búcsúztak Baranyai Lajostól, aki 1929 óta dolgozik a postánál, s most érkezett el nyugdíjideje. A terem már üres, a termelési tanácskozásból már csak a füstös levegő maradt, az ablak előtt még ott áll Baranyai Lajos. Lassan fordul, indul az ajtóhoz, kezében ajándékok, könyvek, virágcsokor s maga elé morgog.

— Nana, jövőm én még ide többször is.

B. A.

KÖNYVESPOLC

GYÁRFAS MIKLÓS:

ÖNARCKÉP JELMEZBEN

A közelmúlt néhány évtizedét szellemes újra felfedezőként járja végig a kitűnő író, az Önarckép jelmezben című kisregényében. Mindannyian átéljük ezt az időszakot, a kortársakhoz szól az író a maga sajátos, derűs humorával, trappáns gondolataival és ötleteivel világítva egy-kor-szak útjait, kanyarait és buktatóit. Nem akar világot megváltoztatni, de kedvesen, bölcs és elnéző ironiával pásztázza végig életünk sok-sok területét. Izléses csattanóin, gúnyos, nevetgető jelképein bizony

alaposan megtépezve jutnak csak át életünk fonákiságai. A kötet másik darabját: a Butaságom története című kisregény filmváltozatát már sokan ismerik. Egy kedves, nem különösebben tehetséges, de mindenképpen rokonszenves színész egyetlen napja tárul elénk.

A két kisregény ismét bizonyítja, hogy Gyárfás Miklós sajátos író-egyenlisége teszi alkalmassá arra, hogy fontos társadalmi és emberi jelenségekről szellemesen csevegő könnyedséggel mondjon véleményét.

DÉRY TIBOR:

A KIKÖZÖSÍTŐ

Déry Tibor új regénye irodalmunk kimagasló eseménye: a ragyogó könyv szikrázó ötletekkel bravúros formailag megoldással ajándékozza meg az olvasót, irodalmunkat. Mai mondanivaló, mai életünk, legközelebbi jelenünk problémái és tanulságai — másfélszer éves történetbe ágyazva. Néhány mesteri oldal és máris az időszámításunk utáni IV. évszázadba rö-

pít az író csodás időgépén. Hogyan formálódik a történelem, kik formálják, alakítják az emberiség sorsát? Királyok, főurak, vagy a hőmpolygó nép, a tömegek, akik sodornak és sodortatnak? E történelmi regényben ott lüktet jelenünk szinte teljes gondolat- és problémavilága, hitünk és kétfelénk, nekibuzdulásaink és csalódott keserűségeink. S mindez lélegzetelállítóan izgalmasan és játékosan, varázsszerűen, bájjal, értő és megértő bölcseséggel. Déry Tibor alighanem pályája csúcspontjára jutott e remek könyvével. Társadalomfilozófiája érett és megalapozott. Ugy éli és érti a történelmi mozgást, úgy ábrázolja a társadalom és a világformáló ember útját, ahogy a nagyoknál is csak ritkán sikerül.

(v-i)

GERALD DURREL:

NOÉ BÁRKÁJÁN

Gerald Durrel fiatal angol zoológus, s bár könyve magyarul még nem jelent meg, neve mégis ismerős a távoli földrészek után érdeklődőknek. A Magyar Televízió néhány hónappal ezelőtt mutatta be „Vadászat felvételgép” című, az új-zealandi állatvilágról készített kisfilmsorozatát. Most megjelent könyve krónika arról a hathónapos gyűjtőútról, amelynek során a nyugat-afrikai Kamerunt járta be.

A Táncsics Kiadó Útikalendár sorozatában megjelent könyvét a szerző eredeti fényképfelvételei illusztrálják.

Maguk formáik ÉLETÜKET

Győrben, az 1-es postán lányok és asszonyok régóta élnek közösségben. Fél évtized múlt el, s a brigádnapló sorai e rövid múlt-ról vallanak. Az első lapon olvasom: „1960 július 6. A felvételi brigád a szocialista cím elnyerését vállalja, ezért szocialista módon kívánunk élni, tanulni, dolgozni. Munkánkkal segítjük a hivatalt az Éliázim címhez...” A továbbiakban a jobb munkaszervezést, a postai bevételek növelését, a kulturális színvonal emelését illetően olvasunk vállalkozásokat. Zsúfolt programról, szép eredményekről szól a több kötetet kitevő brigádkrónika. Közösen járnak moziba, színházba, a kirándulásokra, néha-néha még Budapestre is, az Operába. Mivel a küldeményeket lelkiismeretesen ellenőrzik, csökkentek a visszaélések. Mindegyikük tanul középiskolában, Postaforgalmi Technikumban, vagy segédtiszt tanfolyamon, egyikük pedig egyetemre készül. Van, amikor függönyöket varrnak az ablakokra. Majd egy újabb dátum, bejegyzés: „1961 február 24. Elnyertük a szocialista brigád címet, elsőként a Soproni Igazgatóság területén...”

A naplók zizgő lapjain nevek, számok és tények. Egyre nagyobb bennem a vágy: megismerni, akikről a betűk vallanak. Miért? Honnan e nagy lelkesedés e rengeteg pluszhoz, mi ad erőt az asszonyoknak mindehhez, akiknek otthon is akad bőven tennivalójuk? Győrtől az 1. posta felvevőablaka előtt kicsit izgatottan szólok.

— Csak egy órát, egy órácskát szeretnék — tréjálkozom a salter mögött ülő barátságos, szőke kontyos lánnyal. Jóízű kacagás közepette nyílt meg előttem a szőke, a dejtárat kiadja. Kecskeméti Tiborné az orvosi szobába vezetett mentegőzve, hogy nincs öltözőhelyiségük, itt tartják ruhájukat. Beszélgetünk. Majd egy kedves teremts nyit ránk, ő a brigád legfiatalabb, legkedélyesebb tagja, Opitzter Teréz. Opinak szólítják.

— Nagy, nagy színház- és színészrajongó. Minden előadást megnéz, s amelyikre nem jutunk el, arról ő mesél — újságolják. Megszóltam Opit is: „S. Tóth József a kedvencem. A Rómeó és Júliában szerettem meg. Már megismerkedtem vele. Egyszer táviratot adott fel izgatottan, kért, hogy segítsek megszövegezni. Boldog volt, mert fia született. Osztoztam örömeiben. Te is fiút vársz, ugye? — fordul érdeklődve Mikó Józsefnéhez. A kérdésre a kismama zavarba jön.

— Igen, de ha Zsuzsika lesz, az sem baj. Csak egészséges legyen.

— A brigádban ma három alapító tag dolgozik, s egyikük Mikó Józsefné. A kezdeti

időkre emlékezik.

— Tulajdonképpen úgy kezdődött, hogy én gimnáziumba jártam, s a többiek meg segítettek. Egyre jobban összeszoktunk, megis-

mertük egymás problémáit. Így kovácsoltak össze, végül is brigáddá alakultak.

— Azt hiszem, nem túlzok, ha azt mondom: szinte egy család vagyunk, s munkahelyünk a második otthonunk — veszi át a szót a brigádvezető, Beke Vincéné. — Nem mindegy ugyanis, hogy valaki hogyan érzi magát munkahelyén nyolc, vagy néha több órán keresztül is. A hatszoros szocialista cím nem csupán címet, hanem igazi meghitt összetartozást jelent.

E brigádnak városzerte jó hírneve van. Gyakran kapnak meghívót egy-egy kulturális eseményre, külföldi delegáció fogadására.

vagy valami fontos, hivatalos megbeszélésre. A felek is érzik a különbséget, s mintha rájuk is kisugározna valami új, valami szép.

— Ilyen helyen még a pénz is szívesebben fizeti be az ember — tréjálkoznak többször is a felek. Nem egy esetben szigorúan, de kedvesen utasítják vissza azokat, akik borralalóban, vagy édességben akarják elismerésüket leróni.

— Jár azonban ide egy idős bácsi, akit semmiképp sem tudunk visszautasítani. Ezek óta minden estendőben, kezdve a hóvirágtól a krizantémig hordja nekünk a csokrokat. Ha figyelmeltetjük, hogy ne költse nyugdíját ilyesmire, tiltakozik. Kéri, ne fosszuk meg őt ettől az örömtől. Megszoktuk a virágcsokrokat — mondja el a kedves epizódot Helyes Mária — és bizony hiányozna, ha elmaradna egyszer...

Megszokták vált az is, ha valamelyikük szolgálati beosztása miatt nem tud gyerekéért a bölcsődébe elmenni, akkor Helyes Mária viszi haza. Pék Lajosnénak a költőzködéssel is segítette. (Ő a brigádnapló írno'ka hat éve.)

Megismertem a brigádot. A közelmúltban ezüstplakettet kaptak. Ilyennek képzeltem őket. Kedveseknek, jól dolgozóknak, akik valóban szocialista módon élnek, dolgoznak, tanulnak. Senki nem kényszeríti őket erre. Azt vallják: jobb, szebb és érdemesebb így élni.

Vonák Katalin

Messze van Budaörs! Három óra utazás naponta — szabad időből

A budaörsi munkásszállás két, hosszúságú földszintes épületből áll. Középen kis udvar, az ablakok alatt fű zöldell, és egy-egy pünkösdi róza bimbója bontogatja szirmai.

Az ebédől tágas, kellemes helyiség, modern asztalok, székek, az ablakon takaros függönyök, a rádióból halk zene szűrődik ki, a sarokban üres tv-szekrény.

Sajnos, a tv elromlott, már egy hete elvitte a Gelka — mondja Tar István; a szállás gondnoka. Inycesiklándozó illat árad a konyhából, a lakók vacsorát készítenek. A villanyrezsókon lábasok, az egyikben kolbász pirul, a másikban paprikás-krumpli rotyog. A szállásra szorult emberek sorsa, fiataloké és időseké egyaránt — hogy maguk főznek.

A 148 férőhelyes munkásszálláson jelenleg 74-en laknak. Április közepén költöztek ide.

— Nehezen indult a beköltözés — mondja Tar István, aki maga is vidéki, Baranyában lakik a családjával. — Az emberek nem akartak jönni, mert a munkahelyükhöz messze esik a szállás.

— Miért, talán nincs messze? — villan haragosan a tekintete Kovács Ferencnek. — Másfél óra oda, másfél vissza, összesen három óra utazgatás mindennap. Sok az egy idős munkásnak.

— Nekünk meg a korai kelés nem tetszik. Tudnánk még aludni, ha nem kellene reggel négy vagy öt órakor kelni — mondja kedvetlenül a fiatal Tóth Sándor gépkezelő.

Egyre bővül körülöttünk a férfibizorú, egyre többen szólnak. Többszörre az idősebbek elégedetlenkednek, a fia-

kat sem lehet rendesen fűteni, a földjük cement. A másik helyen padló volt.

— Igen, csak már kezdett elrohadni, és bűzös, egészségtelen volt tőle a levegő. Az emeletes ágyak és zsúfolt szobák helyett itt tágas, szépen berendezett, tiszta szobák vannak — érvel Kiss László.

— Es a jó levegő a poros, füstös városi levegő helyett?

Az emberek bizonytalankodva néznek egymásra. Ami igaz, az igaz, azokat a régi szállásokat már ideje megszüntetni, nemcsak tisztiorvosi vélemény ez, hanem az övék is.

— Hiszen nem is lenne semmi baj, ha ez az egész a Népligetben volna, de azért valahogy könnyíthetnének a helyzetünkön — áll fel az asztal mellől egy alacsony, szigorú arcú ember. — Tenni kellene valamit, például nekünk is beállíthatnának egy vagy két gépkocsit, mint az építőipar munkásainak.

A gépkocsival történő szállítás már felvetődött a kábelüzem vezetőinek körében, tárgyaltak róla. Jó lenne, ha a szállás lakóinak nem kellene sokáig várniuk, mert sok a napi három óra utazgatás.

A lakók még csak rövid ideje költöztek ide, így még nem alakult és nem is alakulhatott ki a teljes szervezettetés. Még nincs szállásbizottság, fegyelmibizottság, ami a szállásokon elengedhetetlenül szükséges. E szervezetek feladata ugyanis, hogy a felmerülő ügyes-bajos dolgokban javaslatot tegyenek, s a szállások lakói és az szb között élő kapcsolatot teremtsenek. Reméljük, hamarosan gondoskodás történik e hiányok pótlásáról.

(vonák)

Termelési tanácskozás a Krisztinában

Termelési tanácskozást tartottak a Krisztina Távbeszélő Üzem építési osztály dolgozói.

Bódi János szb-titkár üdvözlő szavai után Kovács Károly beszámolója következett. Az előző termelési tanácskozáson elhangzott észrevételekre, javaslatokra adott válaszként az osztály 1. negyedévi terv teljesítéséről szól. Felhívta a dolgozók figyelmét a munkautalványok időben történő leadásának és az elszámolás pontosságának fontosságára. Előfordul ugyanis, hogy 15—20 napos késéssel adják le azokat.

A vitában Gogolyák Mihály érpárnyilvántartó arra panaszkodott, hogy a nyilvántartás új rendszere rendkívül körülményes és teljesen áttekinthetetlen. A multiplikált hálózatokban egy-egy új állomást 8—10 nyilvántartólapra rá kell vezetni. Mielőbb felül kellene vizsgálni az új nyilvántartási rendszert, mert sok a többletmunka. Stund Béla, az utcai nyilvános állomás karbantartója helyteleníti, hogy az indítók, mielőtt a készülékek működését megvizsgálják, a bejelentések alapján kiküldik a hibaelhárítókát az állomásokra. Nagy Mihály vonalépítő az előfizetői léágazásoknál használt szigetelt vezetékek minőségére panaszkodott.

Baumgartner Géza művezető felhívta a figyelmet a hálózatszerelő dolgozók továbbképzésére. A balesetekkel kapcsolatban megemlítette: fordítsanak nagyobb gondot az oszlopon végződő munkáknál az előfizetői léágazásoknál használt szigetelt vezetékek minőségére panaszkodott.

A termelési tanácskozás őszinte légkörben beszéltek a legfontosabb témákról. Most aztán munkára fel!

— von — k.

Határidő előtt

A Krisztina központ négyszeres bővítése a posta egyik legjelentősebb idejű beruházása.

A munkálatokkal jól haladunk. A jelenlegi bővítésre az új Óbuda főközpont üzembe helyezése nyújtott lehetőséget. A volt Óbuda mellékközpont 162 és 163 000-res számcsoporthoz felőlelő 2000-res számmezőjének felhasználásával bővítjük a központ ikerkapacitását, ami természetesen bizonyos átalakításokat tesz szükségessé — válaszol kérdésünkre Szalai János, a Beloiannisz Híradástechnikai Gyar kihelyezett szerezője.

A BHG-ből 28 szerelő dolgozik a Krisztina központban. egytől egyig jó felkészültségű, kiváló szakember. A Lipót és a Zuglói telefonközpont bővítésének határidő előtti befejezése nagyrészt az ő nevéhez fűződik.

A szocialista brigád tömörült szerelők itt sem akarnak szünetelni — mondja Szalai János. — Elhatározták, hogy a Krisztina központ december 31-re tervezett átadási határidejét előbbre hozzák, s a szerelési munkálatokat november 30-ig elvégzik.

A Beloiannisz szocialista szerelőbrigádjának elhatározásával egy időben a Krisztina központ dolgozói, az ugyan-csak szocialista brigádba tömörült fenntartók szintén elhatározták, hogy messzemenő segítséget nyújtanak a BHG dolgozóinak a párt kongresszusa tiszteletére tett felajánlás teljesítéséhez — kapcsolódik a beszélgetésbe Bán Károly, a Krisztina központ szocialista címmel kitüntetett központos osztályának vezetője.

Evés közben jön meg az étvágy. A Budapesti Távfeszítő Igazgatóság vezetőjétől megtudjuk, hogy a Beloiannisz Híradástechnikai Gyar, illetve a Posta Központi Kábelüzem vezetőivel az átadási határidő még előbbre hozatalának lehetőségeiről, a hozzá szükséges feltételek biztosításáról tanácskoznak. Azt vizsgálják, hogy miként lehetne a Krisztina központ átadási határidejét november 7-re kitűzni. Az elképzelések szerint a munkálatokban részt vevő három üzem szocialista szerződést köt majd egymással. (Lehetséges, hogy mire ezek a sorok napvilágot látnak, a szocialista szerződést már meg is kötötték.)

Rajtunk nem múlik a határidő előbbrehozatalának sikere — nyilatkozik Török Ferenc, a Krisztina központ üzemvezetője. — A 7A-2 gépterem műszereszei készek az új áramkört csoportok határidő előtt átvenni, olyképpen, hogy az esetleg előforduló kisebb hibák miatt nem utasítják vissza az átvételt, hanem sajátkezükkel kijavítják azokat. A többletmunkával egy időben vállalták az emberek, hogy az 1965. második félévi 77,68 százalékos jóslatokat, amely a központ jó működését tükrözi, a szerelés ideje alatt 79 százalékra teljesítik.

A pártkongresszus tiszteletére kezdeményezett munkaversenyben a Krisztina központ többi dolgozója is elismerésre méltó felajánlást tett. A kábelrendező példál vállalták 26 borda ikresítésének, valamint az újonnan felszerelésre kerülő 13 előfizetői borda acetát bekötésének elvégzését. Az általános osztály felülvizsgálja a telefonra várakozók kérelmeit, az igények fontosságát, előkészítik az engedélyezéseket, s ennek megtörténte után a hálózatos osztály a felszerelendő új állomások előszerelését — a követelményeknek megfelelően — még a központbővítés befejezésének határideje előtt megcsinálja.

Felajánlásunknak persze csak akkor van értelme, ha az új határidőkhöz csatlakozik a Beloiannisz Híradástechnikai Gyar, valamint a Posta Központi Kábelüzem is — folytatja a gondolatot Török Ferenc. — Értelmetlen dolog lenne ugyan- is a központ befejezését szorgalmazni, ha — mondjuk — a hálózatbővítés nem készülne el ugyanarra az időpontra.

A munka pillanatnyilag jó ütemben halad. Néhány napos elmaradásunk csupán az ikerbordák felszerelésénél van — mondja Bán Károly. — Eredetileg április 30-ig terveztük a munka befejezését, de a kábelüzem nem igazolta vissza a határidőt. A Budapesti Távfeszítő Igazgatóság vezetője azóta intézkedett. Megértéssel találkozott, s a munkához már hozzáférések...

A Beloiannisz Híradástechnikai Gyárra sincs panaszunk. A kihelyezett szerelők munkája folyamatos — egészíti ki érdeklődésünk Szalai János. — Nemi zavart a motorindító áramkör és a főbiztosíték tábla hiánya okoz...

Ez azt jelenti, hogy a Beloiannisz Híradástechnikai Gyar helyszínén dolgozó szocialista brigádjában van készség a határidő még előbbre hozására?

A szocialista brigád tagjaiból nem hiányzik a lelkesedés. Már az említett egyhónapos határidő-rövidítést is önszántukból, minden anyagi ellenszolgáltatás nélkül tették. A szerelők ugyanis időbérben dolgoznak, így a határidő lerövidítéséért, a vállalt nagyobb feladat teljesítéséért semmilyen anyagi ellenszolgáltatást nem várhatnak — felel kérdésünkre Szalai János. — Ugyanakkor úgy vélem, hogy ha az emberek öntudatos cselekvő készségét párosítanák az anyagi érdekeltiséggel, még nagyobb eredményre is képesek lennének.

M. K.

ÉRDEKESSÉGEK

A Siemens Művek ez év február elején Párizsban bemutatta kutatásainak legújabb eredményeit, bepillantást nyújtva a kifejlesztett elektronikus elemek felhasználásának különböző területeibe. A híradástechnikai készülékek alkatelmei közül nagy figyelmet érdemel az MPV kondenzátorsorozat kis mérete, nagyfokú regeneráló képessége, terhelhetősége. Feszültség- és hőállandósága folytán alkalmazási területe rövid idő alatt kiszélesedett.

A félvezetők tartománya egész sor új típusal bővült. A nagyfrekvenciás tranzisztorok területén az ún. Mesa-II. technika alkalmazásával azok elektromos tulajdonságait lényegesen módon sikerült megjavítani. Érdekesebb az „overlay-technikával” készített új nagyfrekvenciás teljesítménytranzisztorok. A diódák közül a televízióhangoló egységeknél alkalmazott hangolódiodák érdemeltek különösebb figyelmet.

Az említett híradástechnikai alkatrészeket majdnem kizárólag nyomtatott áramkört egységek felhasználásával készítették.

Mint évekkel ezelőtt a tranzisztorok megjelenése forradalmasította a híradástechnikát, a nagy teljesítményű diódák, tranzisztorok és thyrisztorok új fejezetet nyitottak az erősáramú technikában is. Az új, elsősorban szilícium alapanyagú nagy teljesítményű egyenirányító áramátalakító egységek lehetővé teszik, hogy bármilyen felhasználási terület részére a kellő formájú energia jó hatásokkal biztosítható legyen.

Mint külön érdekességet megemlíthetjük, hogy a Siemens Művek bemutatott egy félvezetőből felépített és az ún. Peltier-hatással működő Sirlon-hűtőelemet, amelynek széles felhasználási területe van a hűtőszekrényektől a mérőkészülékekig.

A Siemens Művek új kutatási programjából Párizsban bemutatták a galliumarsenidből készített félvezető-lasert, valamint egy indiumantimonid alapanyagú félvezetőt, amelynek ellenállása mágneses hatásra tíz-hússzorosára emelhető.

A fenti műszaki érdekességeket a Siemens Művek a BNV-n is bemutatta.

HÍRADÁS a kongresszusi munkaversenyről

Hogy méltó legyen az eseményhez

A párt IX. kongresszusára indított munkaverseny keretében a Budapest 62. sz. postahivatal dolgozói a következőket vállalták:

Mindenekelőtt a hivatali költségkeretekkel úgy akarnak gazdálkodni, hogy megakarintást érhesse el. Évente kb. 146 ezer forintba kerülnek az előnyomott kötegjelzők és a kötőanyag. Vállalták az újbóli felhasználást, ami évi húszezer forint megtakarítását ígéri.

Itt nemcsak a kerületbe érkező leveleket kézbesítik, hanem más fővárosi hivatalok leveleit is innen irányítják. A sok milliós forgalomban bizony megőrténik, hogy minden 10-15 ezer levélből egyet teljesen irányítanak. Az elmúlt évben több mint harmincezeret küldtek rossz helyre. Fontos az az elhatározás, hogy a tévriányított küldemények számát 5 százalékkal csökkentik.

A versenyről és a vállalkozók körülményeiről beszélgetünk Virág Istvánnal, a 62-es hivatal szb-titkárával.

A szakszervezeti bizottság és a KISZ-szervezet jól ismeri a hivatal gondjait — mondotta Virág elvtárs —, mégse itt az irodában, de nem is a főnöki szobában dolgoztuk ki a versenyvállalás pontjait. Elsősorban a 22 szocialista brigádban és a 26 szocialista brigád címert dolgozó közösségekben vetődtek fel a javaslatok, ezeket beszéltük meg a pártvezetőséggel, a KISZ-szervezettel és a hivatal főnökségével. Úgy gondolom, ez a leghatásosabb módszer annak, hogy társaink saját vállalkozásukra érezzék, és megvalósítsák. A napokban lezajlott termelési tanácskozáson aztán már pontokba foglalva juttattuk el a munkahelyekre az előbb ismertett programunkat.

Ha olyan lelkesedéssel teljesítjük, mint amilyen gondolat kidolgozták a munkafelajánlásokat, bizonyára jó eredményeket ér el a Budapest 62-es postahivatal a kongresszusi versenyben. Most az a legfontosabb feladatunk, hogy a szakszervezeti bizottság, a KISZ-szervezet és a gazdasági vezetés részéről maximális mértékben segítsék a dolgozókat vállalkozásuk teljesítésében.

V. E.

MŰSZAKI KÖNYVEK

Régeen várt fontos könyvet jelentetett meg a Műszaki Könyvkiadó. A szerző a nemzetközileg is tekintélyes William G. Hyzer amerikai tudós. Művének címe: „Mérnöki és tudományos nagyságosság fényképezés” (ára 66,— Ft.) A műszaki fejlesztés szempontjából a tudományos kutatásnak szerepe igen jelentős. Ezen belül a kutatófilmezés az új eszközök és módszerek közé sorolhatók.

A prof. ing. GH. Cartianu, a bukaresti politéchnikai intézet tanára, a román tudományos akadémia levelező tagja által megírt „Frekvenciomoduláció” című nagy mű szintén a Műszaki Könyvkiadó jóvoltából jelent meg a napokban magyar kiadásban.

Bár a frekvenciomoduláció ma már számos területen, a rádióviteltechnikának pedig minden ágában használatos, mégis sokszor meglehetősen nehéz elméleti és gyakorlati feladatok megoldása elé állítja a berendezések tervezőit.

A Kőgazdasági és Jogi Könyvkiadó „A műszaki fejlődés társadalmi és gazdasági hatása” címmel megjelent könyve napjainkat teljesebben érintő problémákat tárgyal. Fejezeteként ilyen témákat boncolgat: A műszaki haladás és a munkaerő-szükséglet; Az irodai munka korszerűsítése; Tudományos képzettségű szakemberek az iparban: Automatizálás és legfelsőbb szintű vezetés; Anakronizmus: válik-e az emberi munka? A címek magukért beszélnek. (Ára: 42,— Ft.)

Gyűlnek a műhelyek dolgozóinak felajánlásai.

Pietráskó Ede szb-titkárral és Smányi Jánossal, a Posta Központi Járótelep tervelődőjával az MSZMP IX. kongresszusa tiszteletére tett felajánlásokról beszélgetünk.

Eddig csupán az I-es és a II-es üzem, valamint a termelési osztály ötszörös szocialista „Gagarin” brigád dolgozói vitatták meg, milyen munkafelajánlásokat tegyenek — mondják. — A III-as üzem és a forgalom dolgozói már jelezték ez irányú szándékukat. Az eddigi vállalkozások forintértéke mintegy 170 ezer forint.

Az élenjárók

Az akkumulátorok bontásánál szebb, tisztább munkát is el tudnék képzelni.

Már az első munkaverseny idején is élen jártak — mondja a bontóműhely dolgozóiról az szb-titkár. — Kiváltságos volt a KISZ-szervezet, a 1961-ben alakult Manolisz Glezosz szocialista brigád vezetője dícséri. Az immár 17 esztendője Magyarországon élő egykori görög szabadságharcos mindenkor a munkaversenyek egyik legtehetősebb részvevője, kezdeményezője volt.

A II-es üzem százszázforintos felajánlásából mi 15 ezer forintot vállaltunk... Végül úgyis több lesz! — mondja Makrisz Vangel nyomtatásban visszadhatatlan kedvességgel törve a magyar nyelvet.

S a forintösszeget túl mit vállalnak?

A mezőgazdaságnak nagy szüksége van akkumulátorokra. Ezért tervünkön felül készítettünk akkumulátortelepeket.

Először voltak első

Május 4-én a termelési tanácskozáson egy 22 éves fia-

talemben, Károlyi József, az I-es üzem Ady Endre brigádjának tagja olvasta fel a járműtelep dolgozóinak legelső kongresszusi felajánlását: a II. negyedévben a rezsi-költségeket 2 százalékkal csökkentik, az újonnan érkező gépkocsik közül öt darabot teljesen felszerelnek, s a műhelyt és környékét kicsinosítják.

Műszakkezdés előtt mintegy fél órát vitatkoztunk arról, mit is vállalnunk — beszél a felajánlásokról Konkoly József brigádvezető. — A rezsi-költségek 2 százalékos csökkentését Tóth Károly javasolta. Amit még lehet, azt kijavítjuk, igyekszünk takarékosabban gazdálkodni. De nemcsak takarékoságról van szó: gyakran nehezíti a munkánkat a csavarhiány. Nos, a kopott nagyobb csavarokból új csavarokat készítünk.

Ok is tudják, milyen gépkocsi-problémákkal küzd a posta. Ezért találták a kongresszushoz méltó vállalkozásnak, hogy az újonnan érkező gépkocsik közül öt darabot — bár általában csak futójavításokat végeznek, profiljuktól eltérően — teljesen felszereljék.

„Valami újat, hasznosat, amilyen még nem volt...”

A termelési osztály Gagarin brigádja öt esztendője alakult, s azóta ötször kapták meg a szocialista brigád címet. Hatvan a megalakulás óta, heten immár három éve dolgoznak együtt.

Valami olyan felajánlást akartunk tenni, amilyen még nem volt, amely önmagában újszerű, hasznos, és eltér a szokványostól — idézi a 88 darab alkatrész felújítására tett

vállalás történetét Kelemen József brigádvezető. — A szomszédos helyiségben van a csereanyagraktár. Elfogadtuk Molnár Tibi javaslatát: átmentünk Antalfinger Mátyáshoz, a raktár vezetőjéhez, és megkérdeztük, hogy melyik az a polc, amelyik a legrégebben telített. Megmutatta, mi pedig a polc teljes tartalmát — 88 darab Gránit, Framó, GAZ 51 és Csepel típusú gépkocsihoz való fogaskerekeket és egyéb alkatrészeket — áthoztuk a műhelybe, s az előregedett darabokat fokozatosan javítottuk.

S így gondolkodnak a többiek is, akik lapzártánkig — vagy azóta — tették meg kongresszusi felajánlásukat.

F. T.

A menyasszony, az asszony, az apa, a nagypapa

Szerencsés vőlegény! — erre gondoltam, amikor megtudtam, hogy pár nap múlva boldog menyasszony lesz Szabó Magdolna. Nemcsak a külsőn, a fiatalos varázsa szülte ezt a gondolatot, de legalább annyira helytállásai. Kitiűntetással végezte a segédtiszt tanfolyamot, s a Szakma ifjú mestere mozgalomban is megállja helyét.

Pár nappal a SZOT és a KISZ felhívása után — amelyben a IX. pártkongresszus tiszteletére szocialista felajánlások megtételére szólították fel az országot — Baja 1. hivatalban beszélgettünk az első fecskeknek számító négy szaktársal. A hivatal a húsvéti forgalom előtti nehéz napok óráit élte, a váratlan beszélgetés — hiszen még gondolni sem mertem volna — hogy születtek már vállalkások — rövid, lényegre törő volt.

Szerettem volna megismerni azt a négy embert, akik a postás dolgozók közül az országban a legelőkeltebbek — mindenféle szakmai, szervezeti felhívást megelőző — plusz munkájuk felajánlásával jelentkezték Makai Lászlónál, az szb titkárnál.

Nekünk is tennünk kellene valamit, hogy a felhívás eredményes legyen — lobogtatták a Népszava aznapi számát és nyomtájként rövid bejelentést tettek.

Szabó Magdolna a Szakma ifjú mestere mozgalomban akar plusz munkát teljesíteni. Hartványi Mihályné távfeszítőkezelő elsajátította a Siemens-gépkezelést is, és kettőszázötvenes leütési sebességet ér el a kongresszusig. A kétgyermekes Dudás József és a négygyermekes Erős Lajos kézbesítők Magyar Ifjúság előfizetés-gyűjtésben akarnak eredményeket elérni.

Azóta már talán a bajai postások mindegyike felajánlott vállalkozást teljesíteni. Hartványi Mihályné távfeszítőkezelő elsajátította a Siemens-gépkezelést is, és kettőszázötvenes leütési sebességet ér el a kongresszusig. A kétgyermekes Dudás József és a négygyermekes Erős Lajos kézbesítők Magyar Ifjúság előfizetés-gyűjtésben akarnak eredményeket elérni.

Borodi Tibor

(vonák)

Női társaságban beszélgettünk: A téma: gyermeknap — a gyermeknevelés. A mosolygós arcok közül szinte kivált Klári összeráncolt homloka, komor arca. — Hát te, mi bajod, Klárikám? — kérdeztem.

— Dühös vagyok a kölykökre, legszívesebben felpofoznám... — De hát mi történt? — kérdeztem megütöközve.

— Lopott! Lopott!!! Szégyent hozott rám! Sohasem bocsátom meg neki! Gyalázatos!... — Szavai villámcsapásként hatottak.

— De Klárikám — szóvaltam meg —, mit lopott Pisti? — Az iskolából a szomszédjától ellopta a töltőtollat és egy másik fiútól a takeréketkönyvét. Nem bírom ezt tovább! — tört ki zokogva.

Elhűlve néztünk egymásra... Hát ez rettenetes! Hogy jutott el idáig Pisti, a kedves, jómodorú gyerek? — Klárikám — kértem —, ne sírj, ne legyél kétségbeesve, ezen segíteni kell és lehet. Pistit pszichológushoz kell vinned. Írd fel a címet, diktálom... Klári színpogva előkotorászott táskájából egy jegyzetlombot

Postás Panni levele:

A SZÜLŐI PÉLDA

és egy ceruzát. — Várj — szöjt —, elhajtom ezt a lapot, ez egy fontos hivatalos feljegyzés. — Ez hivatali notesz? — szaladt ki a számon akaratlanul. — Igen! — nézett rám csodálkozva. Szemem a kezében levő színesre tévedt. „Postairón” állt rajta aranybetűvel. Hirtelen megvilágosodott valami előttem. Izgatottan fordultam hozzá: — Klárikám, légy most nagyon őszinte! Nagyon kérlek! Szóltál te a hivatalból apróbb holmikat hazavinni? Noteszt, ceruzát, papírt, borítékot? — Igen — felelte a világ legtermészetesebb hangján. — És ezt tudja Pista is? — kérdeztem ismét. — Miért ne tudná? — nézett rám Klári megütöközve. — Hogy milyen furcsaságokat kérdezel! — Na, akkor már mindent értek... Klárikám, hogy kíváncod azt, hogy fiad ne vigyáza haza az iskolából társai holmiját, ha te is hazaviszed

azt, ami nem a tiéd? Klári rámbámolt, majd felcsattanó hangon, szinte rámtámadt. — Hát az különbség, hogy én apróbb holmikat viszek haza, ez nem lopás, de a gyerek lopott! — Klárikám — csitítottam —, kérlek, ne haragudj, de az egyik éppen olyan lopás, mint a másik, csak a tiéd súlyosabb. — Klári idegesen hadonászott a kezével, de én nyugodtan folytattam: — Hogy akarod, hogy a gyerek különbséget tegyen az ő és társai holmija között, hogy kifejlődjék benne az erkölcsi szint, ha tőled nem ezt látja? Akaratlanul is arra gondol: anyu is hazahozza, ami nem az övé, miért ne vigyem én is haza? Neked kell példát mutatnod. — Igaz. Erre nem is gondoltam!

A szülői magatartás minden vonatkozásban legyen egy életen keresztül eszményi példa a gyermek számára! Postás Panni

Következik: Balatongyörök

Két éve, hogy a vaskapui turistaházban — a Posta Központi Javítóüzem természetjáró-szakosztálya kezdeményezésére minden évben más szakosztály szervezésében, rendezésében kerül sor a postás természetjáró-találkozóra. A közelmúltban a Salgótarján melletti Eresztvényen a Budapesti Postaigazgatóság rendezte meg.

A hívó szóra az ország minden szócsoportjából postás természetjáró-szakosztály képviseltette magát. A fővárosból több mint 200 postás turista jelent meg. A rendezés érdeme, hogy kifogástalan szállás és étkezési lehetőség állt a természetbarátok rendelkezésére. Felejthetetlen élményt nyújtott a résztvevőknek a rendezők ötletes megvalósítása: a határőrségtől szerzett külön engedély felmutatásával természetjáróink — csoportokra osztva — megtekinthették a csehszlovák területen fekvő Somoskő várát, valamint a vár alatti bazilomlást.

A környék nevezetességeiről összeállított kis útikalauzt és a túra jelvényeit Pressmayer József, a Postások Szakszervezete képviselője adta át a résztvevőknek, majd javaslatára a Nagykanizsai Természetbarát Szakosztály vállalta, hogy 1967-ben Balatongyörökre megrendezi az 1967. évi országos postás természetjáró-találkozót.

Félszáz csapat

— Kik kerülnek feljebb? Mely csapatok jutnak a kiesés sorsára? — kérdezték mostanában mind sürűbben a labdarúgást kedvelő postás dolgozók. A valóban példásan szervezett és nagy érdeklődés mellett zajló kispályás üzemi bajnokság — amely tavaszi-ősi rendszerben folyik — a félidőhöz közeledik, vagyis befejezés előtt áll a tavaszi forduló.

Érdekes, változatos, néhány mérkőzésen színvonalas találkozók jelzik az üzemi labdarúgás iránti érdeklődést mindhárom osztályban. Sőt, tulajdonképpen öt osztályról beszélhetünk, hiszen a járműtelevi csoport és az öregfiúk csoportja — itt a 35 éven felüliek rúgják a labdát — ugyancsak a postás üzemi bajnokság keretei közé tartozik. Velük mintegy 50 csapat alkotja Budapestet az üzemi bajnokság mezőnyét. E szám önmagáért beszél.

A félszáz üzemi csapat kedvenc sportját nemcsak hogy jól szervezték, de szakszerűen is irányítják. A testnevelési és sport munkabizottság gazdája a tömegsportnak.

Kíváncsian várjuk a folytatást, az őszi forduló mérkőzéseit, amelyek választ adnak: kik esnek ki, kik jutnak magasabb osztályba? (vedres)

Budapesti hírek

A Budapesti postaszervek-nél 16 szocialista brigád ezüst, 8 brigád bronz fokozatú kitüntetésben részesült.

Befejezéshez közeledik a szakszervezeti politikai iskola ez évi oktatása. Az alapszervek az utolsó foglalkozásokat ünnepélyes keretek között tartják.

Az elmúlt évi sikeres „Postás vonat” kirándulások az idén is megszervezik. A Budapesti Bizottság május 29-re tervezett pécsi kirándulása iránt oly nagy volt az alapszervek részéről az érdeklődés, hogy a jelentkezők száma meghaladta két vonatot befogadókapacitását. A MÁV újabb vonat indítását erre a napra nem tudta biztosítani, ezért június 5-én szerveznek még Pécsre kirándulást.

POSTÁS DOLGOZÓ a Postások Szakszervezetének lapja Szerkesztő: a szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: Bérces György Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András utca 13. Telefon: 428-777 Kládia a Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-819 Felelős kiadó: Gábor Márton a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója Terjesztő a Postások Szakszervezete Szikra Lapnyomda, Budapest

Saját erőből

Amolyan Janus-arcú, vagyis kettős arcú szakosztály a Bp. Postás labdarúgó-szakosztálya. Mert tény, hogy — miután az elmúlt évben megnyerte a Budapest-bajnokságot — felkerült az NB III-ba. Az NB III-as szakosztályok pedig már ugyan csak szigorúan minőségieknek számítanak. A szakosztályban sportolókat, a szakosztály szervezeti felépítését tekintve el kell ismernünk, hogy azokat a tömegsportra alapozzák — helyesen. A Budapesti Postás labdarúgó szakosztályának legtöbb játékosa a Posta Központi Járműtelep dolgozója, alig néhány tanuló az, aki nem postás dolgozó. Egyelőre. Még a vezetők is verbéli postás üzemiek, kezdve Vámosi Sándor igazgatót, Pietráskó Ede szb-titkáron át és folytatva a többi lelkes üzemi társadalmi aktíváig.

A szakosztály helyzetét a Postás SE elnöksége is a közelmúltban tárgyalta. Azt, hogy a szakosztály kihasználta-e minden lehetőséget, igazolja a megnyert Budapest-bajnokság, az NB III-ba való feljutás is. Sőt, azóta már javában tart az NB III. bajnoksága és a Bp. Postás — az északi csoportban — a táblázat közepe táján tanyázik. Gellér Sándor, az egykori sokszoros magyar válogatott kapus, edzői minőségben kitűnően fogja össze a gárdát, az edzéseken szorgalmasan igyekszik a játékosok technikai és taktikai képességeit fejleszteni, a hibákat csiszolni.

Ami azonban megnyugtató a szakosztály jövőjét illetően — amit azt az elnökség is leszögezte —, hogy igen jól foglalkoznak az utánpótlással, a fiatalokkal. És ez a tény érdekes, tanulságos módon jelentkezik a labdarúgó-szakosztálynál: az ifjúsági korban levő játékosok közül mind több éri el azt a játéktudást, hogy számításhoz kerüljön az első, vagy a második csapat összeállításánál. Tehát senkinek sem lehet bérleti helye az első csapatban, ami természetesen fokozott igyekezetre sarkallja a jelenlegi legjobbakat. Tehát egészséges versengés folyik a csapatba való bejutásért!

Mindez magával hozza, hogy az első csapat utánpótlását teljes egészében az ifjúsági csapatból tudja a vezetőség megoldani. Kevés szakosztály csapathoz azzal, hogy az elért eredményeket teljes egészében saját nevelésű játékosokkal érte el. Ezekben a saját nevelésű játékosokban, jóval több az egyesület iránti hűség, sokkal jobb a szellem, jobban tudnak küzdeni a postás színekért, mint az idegenből hozott, esetleg „szipkázott” sportolók. (Ez nemcsak postás tapasztalat!)

A további jó szereplés, a zavartalan nevelőmunka érdekében szólni kell a nehézségekről is, amelyek házálag megoldhatók. Ahhoz, hogy az öt csapathoz még egy-két lelkes társadalmi aktivistát találjanak, akik az intézőknek segítenek, nem kell idegenbe menni. Ahhoz sem, hogy a labdarúgó-pálya a labdarúgóké legyen, a pályagondnok pedig szakmailag megfelelő munkaerőket kapjon a pálya kezelésére, karbantartására. A szakosztály a sportegyesület elnökségének segítségét, határozott döntését kéri a pálya felhasználását illetően.

Vedres József

KERESZTREJTVÉNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	12					13				14	
15	16			17		18			19		
20	21	22				23		24		25	
26	27		28			29		30			
31		32		33			34		35		
36			37					38		39	
40				41		42			43		
	44				45		46			47	
48	49	50				51		52			53
54		55		56			57		58		
59			60		61			62		63	
64			65		66			67		68	
	69			70		71			72		
73	74		75		76		77			78	
										79	

Vízszintes: 1. 190 évvel ezelőtt született Berzsenyi Dániel költő. Egyik verse. 12. Arra eltávozik (két szó). 13. Győr-Sopron megyei község. 14. Mese-figura. 16. Bátor-talan. 18. Szerep a Bánk bán. 20. PE. 22. Megkötő (ékn.) 24. Szintér. 26. ELA. 28. A botor, az álmódó. 30. Enyém — franciául. 31. ... akol, őri áll. 33. Nép. 35. MNZ. 36. Tazsits. 39. Aazonos betűk. 40. Hozzá tartozik az állat neveléséhez. 42. Szféra rész, de német cirkusz is. 44. Berzsenyi poéma. 46. Dunántúli bányász-televülés. 48. Argon. 50. Villamos — forgórész. 52. Fél-sziget Ázsiában. 54. GIA. 56. ... kö, hegy egyik határunkon. 58. A-val a végén, idegen leánynev. 59. Idegen mértékegység. 61. Ilyen jegy is van. 63. NEA. 64. Juttatnak. 66. Beoszt. 58. Névtelen. 69. ... Kazan, híres amerikai filmrendező (Édentől Keltre). 71. ... Hood. 73. Balaton, Ladoga. 75. Közvetítőállomás. 77. Róla szól egy népszerű sláger (ékh). 79. A madarak királya.

Beküldendő: vízszintes 1, 44, függőleges 15, 17, 53.

Beküldési határidő: június 10.

A lapunk áprilisi számában megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1. En öt dicserem csak, az élet anyját függőleges 15.: Kítől függőleg 23.: Juhász (Gyula)

Könyvtalimat nyertek: Stankovics István (Hatvan), 1. Leánynev. 6. Kiengedő. 7. Rosszlemkű két betű. 8. A fázó ikerszáva. 9. Tömítőanyag. 10. Létém. 11. Fordított indíték (!). 15. Berzsenyi

Rajzolta: Gynlai Irén

Nagyon divatos a kettőse nagy kombinációja. Lehet sima kockással, csíkosal, két-három színt: pirosat kékkel, fehérrel sötétet, pl. barnát vajszínnel, rózsaszínnel vagy világoskékkel; feketét fehérrel; vagy feketét fehér-fekete kockás anyaggal kombinálni. A tavaszi divat szerint a derékvonal nincs kihangsúlyozva, így az alakítási lehetőségek megnöttek. A tavalyi ruhának szoknyarészt vagy éppen a felsőrészt fel lehet használni. Nagyon divatos a más-más színű két rész összedolgozása, hosszított derékrésszel úgy, hogy a felsőrészen egy vagy két vízszintes pántdíszítést helyezünk el az ellenkező színből. Magasított derékú vagy tellos összedolgozásban is átalakíthatjuk kockás, csíkos alapanyagú régi ruhánkat úgy, hogy egyszerű anyagból csinos felsőrészt állítunk be. Lehet rövid ujjú, ujjatlan. Gallér nélkül vagy kis kerek gallérral egyformán csinos.

A ketrészes ruhákat is átalakíthatjuk, újíthatunk, ha szélesebb pántdíszítést alkal-

Tavaszi divat, átalakítások

mazunk a felső részen úgy, hogy az alapanyag színével harmonizáljon, vagy az egyik színével megegyezzen. Levehetjük a gallért, és más színű anyagból készíttük az újat, esetleg a kélzót is, s az új gombokat ugyanabból az anyagból húztatjuk be. A variációknál arra vigyázzunk, hogy egymást kiegészítő színeket vagy árnyalt színhatásokat használjunk, pl. sötétebb szürkét, világosszürkét, majdnem fehérrel.

Schiffer Klára
Ruházati Mintatervező
Vállalat

HÁZTÁJI TANÁCSOK

A Mezőgazdasági Könyvtár sok olyan művet ad közlére, amelyekből a kertes házak tulajdonosai hasznos hozó tapasztalatokat szerezhetnek. Ilyen könyvek számítható a „Szamóca, málna, szeder” című mű. 292 oldalas az útmutatást és három gyümölcs termesztésére. Külön fejezetekben szerepel a házikerti termesztés, szaporítás, a növényápolás és a szüret.

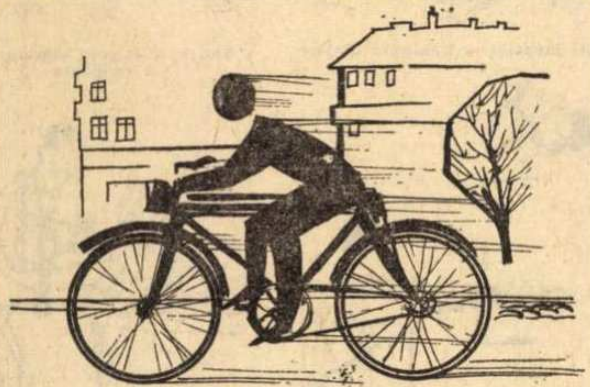
A postás dolgozók körében sokan foglalkoznak galambtenyésztéssel. Ilyen irányú tanácsokat tartalmaz a most megjelent „Galambtenyésztés” című könyv. Megismerhetők belőle a galambtenyésztés általános és gyakorlati módszerei, a különböző galambfajtákat számos képpel szemlélítetik. A sporttenyésztési ismeretek, a gyógyítási és megelőzési teendőkkel kapcsolatos útmutatások is hasznosak.

Sokan foglalkoznak házi nyúl-tenyésztéssel. Ilyen címen jelent meg most egy könyv. Részletesen tárgyalja a fajtaismereteket, a gyapjúismeret, a leprémezést, és a szőrmés bőr kezelését, és egészségvédelmi tanácsokat ad. Ismerteti a hústermelést és a pecsenyenyúl előállítás módját is. Közli a földműveléstechnológiákban kapható nyúlápokat.

A „Kocartatás — malacnevelés” című könyv témája is érdekes. Népszerű nyelven tárja az olvasó elé a fontos, közéleti kérdéseket, a fiatalok tartási és takarmányozási technológiáinak legkorszerűbb ismeretait.

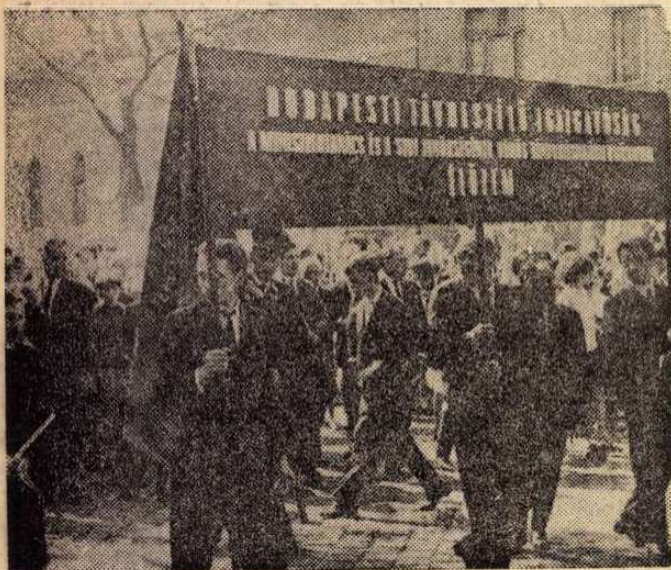
POSTASZERVEK rendezvényeiket, báijaikat a Postás Művelődési Házban is megrendezhetik. (Bp. VI., Benczúr u. 77.)

A	KÖZ	ÚT	SZA	ME	KE
ON	AKI	RI	LE	ZÁ	BA
A	KÖZ	KI	LYA	DÉS	IS
NEK	RÉK	HAT	VAN	TAS	RÓ
ROZ	ÉS	AZ	BAN	IT	GA
KE	AB	PA	SÁ	LAG	JAR

Megfejtés: A közlőn kizárólag az kerekpárolt ismeri. abban írtassága van és a közlekedés szabályait ismeri.

VÖRÖS ZÁSZLÓK ALATT

A felvonulók között sokan tapsoltak nekik

Lesz utánpótlás! „En is postás leszek ám...”

Ünnepi forgatag, május 1. reggelén. Lobogók, májusfák, transzparensek erdeje alatt gyülekeznek a 70-es posta dolgozói. A vörösdrapériás tábla mellett nehéz selyemzástól óriz két KISZ-es. Alig néhány napja vették át a kimagasló jó munkájukért.

Ott találtuk Kecskés Mihályt, aki 35 éve hordja a leveleket az Ilka utca környékére. Mellén ott dísztett a kiváló dolgozók vörös csillaga.

Húsz éve dolgozunk együtt — meséli a 65 éves postás veterán —, de csak tavaly határoztuk el, hogy brigádot alakítsunk. Egy kicsit féltünk a dologtól, mert nagy volt nálunk a széthúzás. A Gyimesi brigádban ma mindenki azt nézi, hogyan segítsen a másikat. Csak a közös munka vezethet eredményre.

— Mi vagyunk a vetélytárs — szól közbe mosolyogva a Lázár brigád egyik tagja. — Most dolgoztuk ki a tervet, hogy miként hódíthatnánk el az elsősegély Gyimesiétől. Hanem, hogy mit akarunk tenni, azt egyelőre még nem áruljuk el.

— A Budapesti Távfeszítő Igazgatóság dolgozói is magasba emelik az MT—SZOT vörös vándorzásját. Itt a Puskás Tivadarról elnevezett hatszoros szocialista brigáddal találkoztunk.

— A brigád tagjai hazánk határain kívül is öregbítik a szocialista brigádok hírnevét — mondja M. Szabó József brigádvezető. — A szaktársak több külföldi munkahelyen dolgoztak, így például Moszkvában, Berlinben, Pekingben és Phenjanban, de még a távoli Egyiptomban is ott a kezük munkájának a nyoma.

Az a kérdés, hogy ilyen „világcsavargó” társaság hogyan tud kollektív életet élni, hogyan tudnak a szaktársak egymásnak segíteni.

— Ez nálunk már csak szervezés kérdése — válaszol a brigádvezető. — Jól előre megbeszélünk minden programot, így, aki csak teheti, részt vesz összejöveteleinkben. A lényeg az, hogy a közösségi szellem már kialakult.

A beszélgetésnek véget vet a harsonák hangja. Kezddik a májusi parádét, a dolgozók díszszemléje.

S. Gy.

A bátrabbak deréig vetkőztek, a fázósabbak magukon tartják az inget. Néhány ember dolgozik még csak.

Múlt havi számunkban részletesen ismertettük az Üllői úton épülő 100-as postahivatal terveit —, most azért jártunk ott, hogy a munkák előrehaladásáról tájékozódjunk.

Zsirus József építésvezető volt a kalauzunk, aki itt volt már márciusban is, amikor a talajt kezdték mélyíteni a gépek, és reméljük, ott lesz az átadási ünnepségen is.

Mint mondotta, a nagy beruházásokat kivitelező EM 23. vállalat részére is jelentős az építkezés. Központi beton-

üzemet létesítettek a „100-as” részére, ahol elkészítik a monolit szerkezetekhez szükséges nyersanyagot és az előregyártott elemeket. 40 ember részvételével ez az előregyártás már folyik. Itt jelenleg 50—60 építőmunkás serénykedik, ha majd a szakipari munkákra is sor kerül, 150 főre emelkedik az épületben dolgozók száma. Az épület magassága miatt az építéstudományi intézet új rendszerű, csúszó zszaluzát dolgozott ki az oldalfalra, a födémek pedig panelekből készülnek. Csak alaposan gépesített munkával és sok előregyártott elem felhasználásával

sikerül a jövő évben az épületet befejezni.

Szerintük a részhatáridőnek megfelelően folyik a munka és nem kell attól tartani, hogy munkaerőhiány vagy egyéb okok miatt elmaradnak.

Billenő autók hozzák a homokot, más gépjárművekről daru szedi le a téglát, és amíg a jövővő postánál az alapozó földmunka folyik, a központi épületnél már alapoznak és az alapozás mellett egy emelet magasságban már ott áll a lépcsőház zszaluzata.

Azzal búcsúzunk a „100-as” építkezéséről, hogy két hónap múlva ismét felkeressük.

(v—i)

SOPRON VÁRJA VENDÉGEIT

Mint ismeretes, az idén július 1-től július 18-ig ismét megrendezik a hűség tűztornyos városában a soproni ünnepi heteket. A nagy esemény nem mindennapos feladat elé állítja a város postahivatalát is. A rendezőkkel együtt a soproni posta is készül az ünnepi napokra. Az előző évekhez hasonlóan július 1-től július 18-ig alkalmi postahivatalt nyitnak a városban, amelyen helyi bélyeggyűjtőkör és bélyegkiállítás is helyet kap. Július 1-én jelenik meg a „Százéves a soproni önkéntes tűzoltóság” felirátú, kettőforintos címletű emlékbélyeg. Szép kivitelű alkalmi bélyegző is kerül majd a borítókra. Bélyeg- és képeslapárúsító automaták állnak a vendégek rendelkezésére. A város főutcáján szép, új vonalú automata blokkot helyeztek üzembe.

(békés)

TOVÁBB, TOVÁBB...

Virág az ablakokon, az ajtókon, a folyosó kövén végig, amerre elvonulnak a diákok. Lassan haladnak előre, mindenkivel búcsúznak; a padoktól, a táblától, a küszöbötől, mind-egyikhez köt valami emlék.

Az ablakok beszűrődik a napfény. A diákok énekelnek. Ballagnak és énekelnek. Ösrégi, hagyományos diákbuszútdal. „Tovább, tovább...” Mélyről jön, mélyről fakad, búcsúdal az iskolától, a gyerekkortól. Nehéz és izgalmas megszokni a gondolatot, hogy felnőttek. 132 diák, 25 fiú és 107 leány ballag a Postaforgalmi Technikum hosszú folyosóján. A szülők, a hozzátartozók ott ballagnak mögöttük. Kezükben hatalmas virágcsokrokkal, kísérik gyermekeiket.

Elérnek az utolsó terembe. Az utolsó tanterem, ahová jártak. Ünnepi beszédet mond az igazgató, a KISZ-titkár. Az elmúlt, az együtt töltött évekre, napokra, órákra emlékeznek. De beszélnek a jövőről is. A felnőttek bátorítónak, a diákok kicsit bizonytalanul, de tele reménnyel, bizakodással.

Amikor szétcsúsznak, egymást figyelmeztetik az 1971-es dátumra, akkor találkoznak újra — már igazi felnőttként.

MUNKAUJVI döntőbizottságoknak

H. M. ügyében a munkaügyi döntőbizottság arra kötelezte az igazgatóságot, hogy a tévesen kifizetett munkabértöbblet címén levont 200 Ft-ot fizesse vissza a dolgozónak.

A munkaügyi döntőbizottság a levonás törvényellenességét a következő okok alapján állapította meg:

A téves kifizetésről számított 30 napon belül nem szólottak fel írásban a térítésre a dolgozók. Ennek a határidőnek az elmulasztása után azonban csak akkor érvényesíthető a munkáltatói követelés, ha a dolgozót rosszhiszeműség terheli. Ez esetben is jogerős munkaügyi döntőbizottsági határozatra van szükség a levonáshoz.

Ezek híján a 200 Ft-ot az igazgatóság törvénytörően vonta le a dolgozótól. Ezért a munkaügyi döntőbizottság határozatában a visszafizetésre kötelezte. A határozat egyébként azt is megállapítja, hogy rosszhiszeműség a dolgozó részéről nem volt tapasztalható.

Elutasította a munkaügyi döntőbizottság K. E. év végi jutalommal kapcsolatos panaszát. Az elutasítás egyik indoka: nem állapítható meg az iratokból, hogy a dolgozót népgazdasági érdekből helyezték-e át más vállalathoz.

Ez az indok nem lehet elutasítási alap, mert a Munka Törvénykönyve 1965. január 1. óta érvényben levő rendelkezései ilyen áthelyezési okot

nem ismernek. Az Mt. 34/a § szerint: a dolgozót a termelés érdekében vagy egyéb fontos okból más vállalathoz át lehet helyezni. A törvény alapján történt áthelyezés tehát minden esetben megfelelő annak a fogalomnak, amelyet a postának az év végi jutalomra vonatkozó utasítása népgazdasági érdekek nevez.

Ebből a szempontból az Mt. V. 49/a § szerinti áthelyezéseknél is esetenként megállapítható az úgynevezett népgazdasági érdekek.

A határozat abszolút helytelen állásfoglalása ezenkívül az az elutasítási indok, hogy a vezetőség az év végi nyereséget már szétosztotta és ezért ki sem tudná fizetni, ha arra köteleznék. Az nem a munkaügyi döntőbizottság gondja, hogy miból fizet a munkáltató, ha fizetési kötelezettségét megállapítják.

Megnyugtató: lesz miből.

J. L.

MUNKAVÉDELMI SZEMLE

Számtalan vizsgálat

Ezúttal a HÁLÉP budai területi osztályára látogattunk el. Jakab Árpádtól, az osztály vezetőjétől tudjuk, hogy munkavédelmi Törökbalintól Budakalászig terjed. Legjelentősebb munkájuk jelenleg Budafokon folyik, ahol négy munkacsoport föld alatti hályozatot épít.

— Legnagyobb gondunk: a raktár — s az osztályvezető hivatal bennünket az udvarra. Az Óbuda központ épületének sarkában meredek 9 vaslépcsőn jutunk a helyiségbe.

— Na, már megint egy szemle! Tavaly is, az idén is sok-sok bizottság járt itt. Azán elmentek, s a tühretetlen állapotok maradtak a régiben. Még a Posta-vezérigazgatóságtól is voltak itt (Somkúti Vilmos, Kertész István). Hogy mi a baj? Reggelenként ebben a szűk helyiségben ötven fizikai munkás is megfordul. Nyáron még hagyján, de télen ezeken a lépcsőkön fel, s le szállítani az anyagot, az 50 kilós gipszcsákókat, nem valami biztonságos. Egyik emberünk egyszer meg is csúszott, de szerencsére nem történt baja. Talán arra várnak, hogy valaki közülünk kitorje a nyakát? Talán akkor gondoskodnak majd megfelelő raktárról? — teszi fel a kérdést Tóth Sándor raktáros. — Maguk is elmennek, mint a többi bizottság. Itt akkor oldódik meg a bajunk, ha majd az ősz hajam ismét fekete lesz...

Körülnézünk, s őszintén szólva, megértjük a raktáros pesszimista hangulatát. Igen, tudnak arról, hogy szakszervezetünk budapesti bizottságának munkavédelmi felügyelője a balesetveszélyre való tekintettel 1966. augusztus 1-ig

engedélyezte csak a raktár használatát. Már csak néhány hónap, s letelik a határidő! Hogy mi lesz, azt még ma senki sem tudja. Van még egy raktárunk az épületben, egy elhagyatott keskeny pincefolyosón. Ott deszkát, cementet tárolnak. Egy ember alig fér be. Az udvaron szabadon a szerszámok ládák, a kábelek, az ugyan nem balesetvédelmi probléma, de szóvá kell tennünk, nagy értékek pocsekolódnak el így.

A Kiscelli úton szintén van egy raktárunk, egy összetakolt tető alatt létrák tömege. A Fesztli Árpád úton egy telken oszlopokat, betongyámokat, sódert tárolnak. Azt mondják, e két szabadtéri raktárt este sötétben is használják. Világítás, az nincs! A Kiscelli úton a HÁLÉP-esek két faoszlopot fel is állítottak. De villanyt azt nem szerelték rá. Sötétben anyagot mozgatni, őszintén szólva nem valami biztonságos dolog.

A fentiekben érdemes egy kisse elgondolkodni. Mindezekelőtt hangsúlyozni kívánjuk: a raktározási problémák nemcsak postai, de országos jellegűek. Mégis azt kell mondanunk, hogy Óbudán nem holnap, hanem még ma intézkedni kell! Az anyagok, szerszámok tárolása, kezelése balesetveszélyes, nem beszélve azok tönkremenéséről. A dolgozók nem valami kedvezően nyilatkoznak a vezetőkrol. Érthető ez a magatartás. Nemcsak megállapítani kell a hibákat, hanem intézkedni azok megszüntetését illetően. Ne várjanak arra, hogy az intézkedést esetleg egy súlyos baleset kényszerítse ki!

Kiss—Bérces

● Az átlagos francia ember évente százszor annyit telefonál, mint az indiai, de csak feleannyit, mint a svéd vagy az angol.

● New York államban havonta mintegy 5000 panasz érkezik a telefonársaságokhoz amiatt, hogy telefonkálók névtelen hívásokkal zaklatják, sértegetik és fenyegetik az előfizetőket, vagy trágárkodnak. Ezek megakadályozására üzembe állítottak egy újfajta elektronikus „detektív” készüléket. Miközben a névtelen telefonáló garázdálkodik, a sértett előfizetőnek csak egy gombot kell megnyomnia: ezzel a központban riasztja a társaság „zaklató hívásának vonalát”, amely azonnal lenyomozza a kellemetlenkedő hívó-állomást.

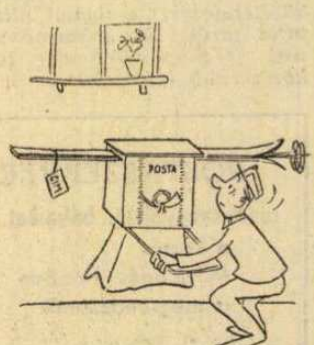
● A római telefonközpont újfajta szolgálatot vezetett be a gyermekek részére. A római gyermekek ezentúl telefonon beszélgethetnek Höfhehrkével, Hüvelyk Matyival és a többi mesealakkkal, sőt, majd Téliapónak is személyesen mondhatják el kívánságaikat, amelyeket a telefonszolgálat híven közöl az illetékes szülőkkel.

● ANGLIA: Az angol kormány fegyverkezésre egy éven belül 2120 millió font sterlinget költ. Ez azt jelenti, hogy a nap minden percére 67 font fegyverkezési kiadás esik. Egy Polaris „U” naszád 80 millió fontba kerül. Ebből az összegből 30 ezer lakást, vagy 9 kórházat lehetne felépíteni.

Szabó László

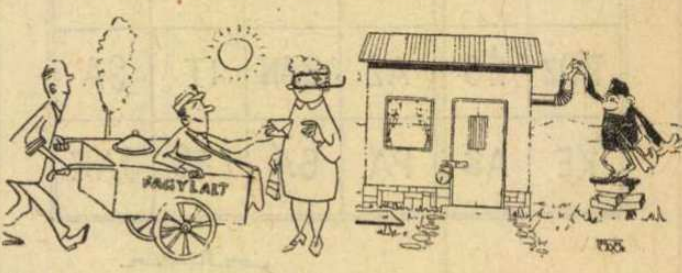

— Az neki szól, vigye fel hozzá...

Meglepetés

POSTÁS humorizák

Ójtási javaslat — kánikula idejére

Ahogy a rajzoló elképzelte: A csőposta

Légiposta — Bagdadban

Karikatúra: Pogány Sándor, Török Endre

A nyugdíjazás küszöbén: „Hej levelem, levelem, utolsó levelem...”